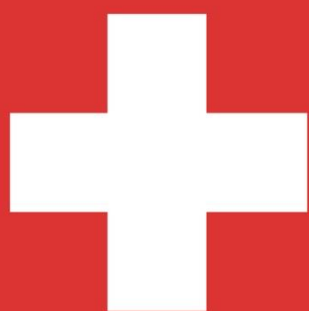

Ο ΚΟΡΩΝΟΪΟΣ ΚΑΙ Ο
ΧΡΙΣΤΟΣ

JOHN PIPER

Ο ΚΟΡΩΝΟΪΟΣ
ΚΑΙ
Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

John Piper

για τον Πανελλήνιο Ευαγγελικό Σύνδεσμο
από τις Εκδόσεις "Ο Λόγος"

ο Λόγος
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο Κορωνοϊός και ο Χριστός
John Piper

Copyright © 2020 του Desiring God Foundation
Δημοσίευση στο πρωτότυπο από την Crossway,
1300 Crescent Street, Wheaton, Illinois 60187, U.S.A

Copyright © 2021 της ελληνικής μετάφρασης:
Εκδόσεις «Ο Λόγος»
Τ.Θ. 254, 194 00 Κορωπί
Τηλ.: 210 4834214 - www.ologos.gr
Για τον Πανελλήνιο Ευαγγελικό Σύνδεσμο

Βιβλικές παραπομπές από τη μετάφραση του Σπύρου Φίλου,
Εκδόσεις Πέργαμος

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται

Μετάφραση: Χαράλαμπος Τρίπκος
Επεξεργασία: Χαράλαμπος Τρίπκος
Επιμέλεια κειμένου: Βασιλική Κάλφογλου-Καλοτεράκη

ISBN: 978-960-510-186-2

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η αφορμή του βιβλίου: Ο κορωνοϊός	4
<i>Μέρος 1</i>	6
Ο Θεός κυρίαρχος πάνω στον κορωνοϊό.....	6
1. Έλα στον Βράχο	7
2. Ένα σταθερό θεμέλιο	15
3. Ο Βράχος είναι δίκαιος.....	21
4. Η απόλυτη κυριαρχία του Θεού	27
5. Η γλυκύτητα της βασιλείας Του	33
<i>Μέρος 2</i>	39
Τι κάνει ο Θεός μέσω του κορωνοϊού; Ένα σκληρό ερώτημα	39
Προκαταρκτικές σκέψεις.....	40
6. Απεικόνιση της ηθικής φρίκης.....	45
7. Συγκεκριμένες θεϊκές κρίσεις.....	51
8. Αφύπνιση για τη Δεύτερη Έλευση.....	54
9. Ευθυγράμμιση με την άπειρη αξία του Χριστού	57
10. Καλά έργα εν μέσω κινδύνου.....	65
11. Οι ρίζες χαλαρώνουν – Το Ευαγγέλιο εξαπλώνεται.....	72
Τελική προσευχή	75
Σημειώσεις.....	77
Κατάλογος παραπομπών από την Αγία Γραφή.....	78
“Desiring God” [“Επιθυμώντας τον Θεό”].....	82

Η αφορμή του βιβλίου: Ο κορωνοϊός

Γράφω αυτό το μικρό βιβλίο τις τελευταίες μέρες του Μαρτίου 2020, στο ξεκίνημα της παγκόσμιας πανδημίας που έγινε γνωστή ως κορωνοϊός, ή σύμφωνα με τον τεχνικό της όρο, «ασθένεια του κορωνοϊού 2019» (συντομευμένη ως COVID-19). Ο ιός προσβάλλει τους πνεύμονες, και στις χειρότερες περιπτώσεις ο θάνατος επέρχεται λόγω ασφυξίας.

Ο πρώτος θάνατος εξαιτίας του ιού αναφέρθηκε στην Κίνα στις 11 Ιανουαρίου 2020. Σήμερα, καθώς γράφω, υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες περιπτώσεις μόλυνσης παγκοσμίως, με δεκάδες χιλιάδες θανάτους. Δεν υπάρχει γνωστή θεραπεία – ακόμη.

Όταν θα διαβάσετε αυτό το κείμενο, θα γνωρίζετε πολύ καλύτερα απ' ό,τι εγώ πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα. Έτσι, δεν χρειάζεται να περιγράψω με λεπτομέρεια τα μέτρα που λαμβάνονται προκειμένου να επιβραδυνθεί η διάδοση του ιού, ή το βαρύ οικονομικό τίμημα. Κοινωνικές επαφές, ταξίδια, συνέδρια, εκκλησιαστικές συναθροίσεις, θεατρικές παραστάσεις, εστιατόρια, αθλητικές εκδηλώσεις, καθώς και επιχειρηματικές δραστηριότητες έχουν σχεδόν πλήρως ανασταλεί.

Αυτό δεν είναι χωρίς προηγούμενο – είτε παγκοσμίως είτε στην Αμερική. Κατά την παγκόσμια επιδημία γρίπης το 1918 (για να

χρησιμοποιήσω τις εκτιμήσεις των Κέντρων Ελέγχου και Πρόληψης Ασθενειών) έχασαν τη ζωή τους πενήντα εκατομμύρια άνθρωποι ανά τον κόσμο¹, περισσότεροι από 500 000 εξ αυτών μόνον στις Ηνωμένες Πολιτείες. Οι άνθρωποι ένιωθαν συμπτώματα το πρωί και μέχρι το βράδυ πέθαιναν. Πτώματα παραλαμβάνονταν από τις μπροστινές βεράντες των σπιτιών και μεταφέρονταν σε τάφους που σκάβονταν από μπουλντόζες. Ένας άνδρας πυροβολήθηκε επειδή δεν φορούσε μάσκα. Τα σχολεία ήταν κλειστά. Ιεροκήρυκες μιλούσαν για επικείμενο Αρμαγεδδώνα.

Φυσικά, ένα προηγούμενο δεν αποδεικνύει κάτι. Το παρελθόν αποτελεί προειδοποίηση, δεν καθορίζει μοιραία αυτό που πρόκειται να συμβεί. Η κατάσταση όμως που βιώνουμε κάνει φανερή την εύθραυστη μορφή του κόσμου. Τα κατά τα φαινόμενα ακλόνητα θεμέλια σείονται. Και η ερώτηση που θα έπρεπε να κάνουμε είναι: «Έχουμε έναν Βράχο κάτω από τα πόδια μας; Έναν Βράχο που ποτέ και τίποτα δεν μπορεί να κλονίσει;»

Μέρος 1

**Ο ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ
ΠΑΝΩ ΣΤΟΝ ΚΟΡΩΝΟΪΟ**

1. Έλα στον Βράχο

Εκείνο που με παρακίνησε να γράψω αυτό το κείμενο είναι το γεγονός ότι δεν υπάρχουν για μας βάσιμες ελπίδες, αν σ' αυτή την περίοδο στηριζόμαστε μόνον σε ποσοστά πιθανοτήτων: 3 τοις εκατό έναντι 10 τοις εκατό, νεότητα έναντι προχωρημένης ηλικίας, βεβαρυμένη υγεία έναντι καθαρού ιατρικού ιστορικού, υγιεινή ζωή στη φύση έναντι αστικής ζωής, αυτοαπομόνωση έναντι συναναστροφής με φίλους. Το παιχνίδι με τις πιθανότητες δίνει ελάχιστες ελπίδες. Δεν αποτελεί σταθερό έδαφος κάτω απ' τα πόδια μας.

Υπάρχει ένας καλύτερος τρόπος. Υπάρχει ένα καλύτερο έδαφος για να σταθούμε πάνω του: Ένας Βράχος βεβαιότητας απέναντι στην άμμο των πιθανοτήτων.

ΟΤΑΝ ΗΡΘΕ Ο ΚΑΡΚΙΝΟΣ

Θυμάμαι καθαρά την ημέρα που διαγνώστηκα με καρκίνο του προστάτη, 21 Δεκεμβρίου 2005. Τις επόμενες εβδομάδες, άκουγα συνεχώς να γίνεται λόγος για ποσοστά πιθανοτήτων. Πόσο μεγάλες ήταν οι πιθανότητες επιβίωσης, εάν περιμέναμε; Πόσο μεγάλες, εάν έπαιρνα φάρμακα; Πόσο μεγάλες, εάν ακολουθούσα ομοιοπαθητικές θεραπείες; Πόσο μεγάλες, εάν υποβαλόμουν σε ριζική χειρουργική επέμβαση; Και βέβαια η σύζυγός μου, Νοέλ, κι εγώ λαμβάναμε στα σοβαρά υπόψιν μας αυτά τα νούμερα, το βράδυ όμως χαμογελούσαμε ο ένας στον άλλον σκεπτόμενοι: *Η ελπίδα μας*

δεν εξαρτάται από τα ποσοστά πιθανοτήτων. Η ελπίδα μας στηρίζεται στον Θεό.

Με αυτό δεν εννοούσαμε, «Είναι 100 τοις εκατό βέβαιο πως ο Θεός θα με θεραπεύσει, ενώ οι γιατροί μπορούν μόνο να μου δώσουν πιθανότητες». Ο Βράχος για τον οποίο μιλάμε είναι κάτι πολύ καλύτερο. Ναι, καλύτερο από τη θεραπεία.

Ακόμη και πριν από το τηλεφώνημα του γιατρού, με το οποίο μου ανακοινώθηκε ότι είχα καρκίνο, ο Θεός ήδη μού είχε υπενθυμίσει με αξιοσημείωτο τρόπο τον Βράχο κάτω από τα πόδια μου. Μετά από τη καθιερωμένη μου ετήσια ιατρική εξέταση, ο ουρολόγος με κοίταξε και είπε:

«Θα ήθελα να σου κάνω βιοψία».
«Αλήθεια;», σκέφτηκα. «Πότε;»
«Αμέσως τώρα, εάν έχεις χρόνο».
«Θα βρω χρόνο».

Καθώς πήγαινε για να φέρει το μηχάνημα, και ενώ άλλαζα για να φορέσω την καθόλου κολακευτική μπλε νοσοκομειακή στολή, είχα στη διάθεσή μου χρόνο για να ζυγίσω στο μυαλό μου το τι συνέβαινε: «Άρα σκέφτεται πως ίσως έχω καρκίνο». Καθώς έβλεπα το μέλλον μου σε αυτό τον κόσμο να αλλάζει, ο Θεός έφερε στο μυαλό μου κάτι το οποίο είχα διαβάσει πρόσφατα στη Βίβλο.

Ο ΘΕΟΣ ΜΙΛΗΣΕ

Ας είμαστε ξεκάθαροι. Όχι, δεν ακούω φωνές. Τουλάχιστον δεν έχω ακούσει ποτέ μέχρι τώρα. Η βεβαιότητά μου πως ο Θεός μιλάει, στηρίζεται στο γεγονός πως η Βίβλος είναι ο Λόγος Του. (Περισσότερα επ' αυτού, στο επόμενο κεφάλαιο.) Έχει μιλήσει, μια για πάντα, και εξακολουθεί να μιλά μέσα από τον Λόγο Του. Η Βίβλος, κατανοημένη ορθά, είναι η φωνή του Θεού.

Και να τι μου είπε στο ιατρείο εκείνου του ουρολόγου, καθώς περίμενα να γίνει η βιοψία που θα επιβεβαίωνε το ότι είχα καρκίνο. «*John Piper, δεν πρόκειται για έκφραση της οργής μου. Είτε ζήσεις, είτε πεθάνεις, θα είσαι μαζί μου*». Αυτή είναι η δική μου απόδοση. Και αυτά τα δικά Του λόγια:

Δεδομένου ότι, ο Θεός δεν μας προσδιόρισε για οργή, αλλά για απόλαυση σωτηρίας, διαμέσου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο οποίος πέθανε για χάρη μας, ώστε, είτε αγρυπνούμε είτε κοιμόμαστε, να ζήσουμε μαζί του. (Α΄ Θεσ 5,9-10)

Είτε αγρυπνώ, είτε κοιμάμαι – δηλαδή, είτε ζήσω, είτε πεθάνω – θα είμαι ζωντανός μαζί με τον Θεό. Πώς μπορεί να γίνει αυτό; Είμαι αμαρτωλός. Δεν υπήρξε ούτε μία μέρα στη ζωή μου – ούτε *μία* – που να έζησα σύμφωνα με το μέτρο της αγάπης και της αγιότητας του Θεού. Άρα πώς μπορεί να ισχύει αυτό; Πώς μπορεί ο Θεός να λέει: «*Εσύ, John Piper, θα είσαι μαζί μου – είτε ζήσεις, είτε πεθάνεις*»;

Ο Θεός δεν περίμενε καν την ερώτησή μου, για να απαντήσει ο Ίδιος: «Αυτό οφείλεται στον Χριστό. Στον Χριστό και μόνο». Εξαιτίας του θανάτου Του δεν θα γνωρίσω την κρίση και την οργή του Θεού. Όχι εξαιτίας της τελειότητάς μου. Οι αμαρτίες μου, η ενοχή μου και η τιμωρία μου έπεσαν επάνω στον Σωτήρα μου, τον Ιησού Χριστό. Αυτός «πέθανε για μας». Αυτό διακηρύττει ο Λόγος Του. Η θυσία Του είναι η αιτία που είμαι ελεύθερος από την ενοχή. Ελεύθερος από την τιμωρία. Ασφαλής μέσα στη σπλαχνική εύνοια του Θεού. «*Είτε ζήσεις, είτε πεθάνεις*», είπε ο Θεός, «*θα είσαι μαζί μου*».

Αυτό έχει μεγάλη διαφορά από το να ζυγίζεις τα ποσοστά πιθανοτήτων, είτε πρόκειται για τον καρκίνο είτε για τον κορωνοϊό, και να «χτίζεις» πάνω σ' αυτές τις πιθανότητες. Αυτή η ασφάλεια και βεβαιότητα είναι ο στέρεος Βράχος κάτω από τα πόδια μου. Δεν κλονίζεται. Δεν είναι άμμος. Θα ήθελα να γίνει ο Βράχος κάτω και από τα δικά σου πόδια. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο γράφω αυτές τις γραμμές.

ΒΡΑΧΟΣ ΣΤΑΘΕΡΟΣ ΜΟΝΟ ΣΕ Ο,ΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ;

Αλλά αυτό δεν είναι όλο. Κάποιος μπορεί να διαβάσει αυτά που γράφω και να πει: *«Θρησκευόμενοι άνθρωποι σαν εσένα μπορούν να βρουν ελπίδα μόνο στο μέλλον. Τους αρκεί η βεβαιότητα για την μετά θάνατον ασφάλεια και ευτυχία τους. Αλλά αυτή “η φωνή του Θεού” για την οποία κάνουν λόγο, έχει λίγο να κάνει με το “εδώ και το τώρα”. Ας υποθέσουμε ότι όντως όλα ξεκίνησαν με τη Δημιουργία και ότι ο Θεός οδηγεί τα πάντα σε ένα “happy end”. Τι γίνεται όμως με το ενδιάμεσο διάστημα; Πού βρίσκεται ο Θεός τώρα – ακριβώς τώρα, στην έξαρση του κορωνοϊού;»*

Πράγματι. Για μένα είναι απέραντα σημαντική η χαρά που μετά τον θάνατο και για αμέτρητα δεκατομμύρια χρόνια θα βιώνω στην παρουσία του Θεού. Σε αντίθεση, ας πούμε, με έναν ατέλειωτο πόνο. Κι αυτό μου φαίνεται λογικό. Όμως ο Βράχος πάνω στον οποίο στέκομαι (αυτός τον οποίο θα ήθελα κι εσύ να γνωρίσεις), βρίσκεται στ’αλήθεια κάτω από τα πόδια μου *τώρα*. Τώρα!

Η πανδημία του κορωνοϊού μαίνεται εκεί όπου ζω. Εκεί, όπου όλοι μας ζούμε. Και εάν δεν ήταν ο κορωνοϊός, θα ήταν ο καρκίνος που παραμονεύει να εμφανιστεί. Ή η απρόκλητη πνευμονική εμβολή του 2014, ο θρόμβος που κάθε στιγμή μπορεί να αποκολληθεί, να φτάσει στον εγκέφαλό μου, να μου στερήσει την ικανότητα της σκέψης και να με μετατρέψει σε έναν άβουλο άνθρωπο, ο οποίος ποτέ δεν θα μπορέσει να συντάξει μια λογική πρόταση. Ή εκατοντάδες άλλες απρόβλεπτες καταστροφές, οι οποίες θα μπορούσαν να με αφανίσουν – ή να σε αφανίσουν – ανά πάσα στιγμή.

Ο Βράχος για τον οποίο μιλώ βρίσκεται κάτω από τα πόδια μου *τώρα*! Θα μπορούσα να το διατυπώσω ως εξής: Ο Βράχος βρίσκεται κάτω από τα πόδια μου *τώρα*, μόνο και μόνο επειδή η ελπίδα πέραν του τάφου είναι μία ελπίδα που βιώνω στο *παρόν*. Το αντικείμενο της ελπίδας είναι μελλοντικό, ναι. Η εμπειρία της ελπίδας όμως είναι παροντική. Και αυτή η παροντική εμπειρία είναι ισχυρή.

Ελπίδα σημαίνει δύναμη. Δύναμη για το παρόν. Η ελπίδα συγκρατεί τους ανθρώπους από το να αυτοκτονήσουν – *εδώ και τώρα*. Βοηθάει τους ανθρώπους να σηκωθούν από το κρεβάτι και να πάνε στη δουλειά – *εδώ και τώρα*. Δίνει νόημα στην καθημερινή ζωή, ακόμη και υπό συνθήκες περιορισμού μετακινήσεων, καραντίνας, υποχρεωτικής παραμονής στο σπίτι – *εδώ και τώρα*. Απελευθερώνει από την ιδιοτέλεια του φόβου και της απληστίας – *εδώ και τώρα*. Μας ικανώνει να προσφέρουμε αγάπη, μας δίνει τη δύναμη να μη διστάζουμε μπροστά στον κίνδυνο, αν πρέπει να βοηθήσουμε κάποιον, μας κάνει δυνατούς για πράξεις αυτοθυσίας – *εδώ και τώρα*.

Έτσι, πρόσεξε, πριν υποτιμήσεις και περιγελάσεις αυτή την ελπίδα της Αιώνιας Ζωής. Ίσως ακριβώς αυτή η όμορφη και βέβαιη ελπίδα για το μέλλον μπορεί να γεμίσει με χαρά και καρποφορία το «εδώ» και το «τώρα» σου.

Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΙΩΝ

Να τι θα *μπορούσα* να πω, για να υπογραμμίσω τη σημασία που είχαν για μένα τα γεμάτα γλυκύτητα λόγια που ο Θεός μου θύμισε μέσα στο ιατρείο του ουρολόγου: «*Είτε ζήσεις, είτε πεθάνεις, θα είσαι μαζί μου*». Μία τέτοια ελπίδα (βασισμένη στον θάνατο και την ανάσταση του Ιησού) με κάνει να θέλω να ζήσω τη ζωή μου για το καλό των άλλων *τώρα* – ειδικά για το αιώνιο «αγαθό» τους. Με γεμίζει με λαχτάρα, να μην θέλω να χαράμισω τη ζωή μου. Μου αφαιρεί τους δισταγμούς. Με γεμίζει ζήλο, να μιλήσω στους άλλους για το μεγαλείο του Ιησού Χριστού. Με κάνει να θέλω να δίνω και να δίνομαι (Β΄ Κορ 12,15), ώστε να φέρω όσο γίνεται περισσότερους ανθρώπους μαζί μου στην αιώνια χαρά.

Όμως, αν και θα *μπορούσα* να δώσω αυτή την απάντηση, όταν κάποιος αντιτείνει ότι ο Θεός του Piper εξειδικεύεται στο μέλλον και ότι δεν έχει καμία συνεισφορά στο «εδώ» και το «τώρα», αυτό δεν είναι το μόνο πράγμα που έχω να πω.

Στην ουσία, εκείνο που πρόκειται να πω, μάλλον θα κάνει κάποιον να διαφωνήσει, λέγοντας: «Για στάσου! Τα παραλές με την ανάμιξη του Θεού στο «εδώ» και στο «τώρα». Τώρα έχεις πάει από έναν Θεό που καθορίζει αποκλειστικά και μόνον το μέλλον, σε έναν Θεό που εμπλέκεται στη μετάδοση των ιών».

ΟΧΙ «ΕΙΜΑΙ ΚΑΛΑ», ΑΛΛΑ «ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ ΚΑΛΑ»

Ας το θέσουμε ως εξής. Πριν διαγνωσθεί ο καρκίνος μου, οι άνθρωποι με ρωτούσαν, «Πώς είναι η υγεία σου;» Κι εγώ απαντούσα, «Καλά». Τώρα πλέον δεν απαντώ με αυτό τον τρόπο. Λέω, «Αισθάνομαι καλά». Υπάρχει μία διαφορά. Τη μέρα πριν πάω για την ετήσια εξέταση προστάτου, *αισθανόμουν καλά*. Την επόμενη μέρα έμαθα ότι έχω καρκίνο. Με άλλα λόγια, *δεν ήμουν καλά*. Έτσι, ακόμη κι ενώ γράφω αυτά τα λόγια, *δεν γνωρίζω*, εάν είμαι πράγματι καλά. Αισθάνομαι καλά. Πολύ καλύτερα απ' όσο αξίζω. Εξ όσων γνωρίζω, ο καρκίνος είναι τώρα μέσα μου. Ή ίσως με απειλεί ένας θρόμβος αίματος. Ή έχω μολυνθεί, αν και ασυμπτωματικός, από τον κορωνοϊό.

Πού θέλω να καταλήξω; Ο κυριότερος λόγος για τον οποίο δεν θα έπρεπε να λέμε, «*Είμαι καλά*», είναι ότι μόνον ο Θεός γνωρίζει και αποφασίζει εάν είσαι καλά – τώρα. Το να πεις «*Είμαι καλά*», ενώ *δεν γνωρίζεις* εάν είσαι πράγματι καλά, και, κυρίως, *δεν ελέγχεις* το εάν είσαι καλά, είναι σαν να λες, «*Αύριο θα πάω στο Σικάγο, για να τακτοποιήσω κάποιες δουλειές*», ενώ *δεν έχεις ιδέα*, εάν θα είσαι καν ζωντανός αύριο, πόσο μάλλον αν θα μπορείς να κάνεις δουλειές στο Σικάγο.

Απέναντι σε μια τέτοια στάση η Βίβλος αντιτείνει τα εξής:

Ελάτε, τώρα, εσείς που λέτε: «*Σήμερα ή αύριο θα πάμε σ' αυτή την πόλη και θα κάνουμε εκεί έναν χρόνο, και θα εμπορευτούμε και θα κερδίσουμε*»· οι οποίοι *δεν ξέρετε* το τι θα συμβεί αύριο· επειδή, ποια είναι η ζωή σας; Είναι, πραγματικά, ατμός που φαίνεται για λίγο, και έπειτα εξαφανίζεται· αντί να λέτε: «*Αν ο*

Κύριος θελήσει, και ζήσουμε, θα κάνουμε τούτο ή εκείνο».
(Ιακ 4,13-15)

Άρα, η ιδέα ενός Θεού που ασχολείται μόνο με το μέλλον εξανεμίζεται. Αυτή την επίδραση έχει το λαμπρό φως της βιβλικής αλήθειας πάνω στην εφήμερη ομίχλη των απόψεών μας.

ΕΑΝ ΕΚΕΙΝΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕΙ, ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΑΥΤΟ Ή ΕΚΕΙΝΟ

Ο Βράχος επάνω στον οποίο στέκομαι (και που θέλω κι εσύ να σταθείς) είναι ο Βράχος των ενεργειών του Θεού στον κόσμο *τώρα και στην αιωνιότητα*. «*Εάν θελήσει ο Θεός*», λέει η Βίβλος, «*θα ζήσουμε*». Πρόκειται για τον απόλυτο έλεγχο στη ζωή μας. Όχι απλώς, «*Είτε ζήσεις, είτε πεθάνεις, θα είσαι μαζί με τον Θεό*», αλλά επίσης, «*Ο Θεός θα αποφασίσει εάν θα ζήσεις, ή θα πεθάνεις – τώρα*».

Και δεν υπάρχει μόνον το θέμα «ζωή ή θάνατος». Ο Θεός εμπλέκεται ακόμη περισσότερο: «*Εάν θελήσει ο Κύριος, θα ... κάνουμε αυτό ή εκείνο*». Τίποτα δεν εξαιρείται από το «αυτό ή εκείνο». Εμπλέκεται απόλυτα. Πλήρως. Στον έλεγχό Του είναι η υγεία και η ασθένεια, η οικονομική κατάρρευση, ή η ανάκαμψη. Στα Χέρια Του είναι η ανάσα μας, Εκείνος ελέγχει πότε αυτή θα σταματήσει.

Πράγμα που σημαίνει πως, ενώ περίμενα στο ιατρείο του ουρολόγου να έρθει η συσκευή βιοψίας, ο Θεός θα μπορούσε να είχε πει (όπως πράγματι μου είπε αργότερα): «Μη φοβάσαι. Είτε ζήσεις, είτε πεθάνεις, θα είσαι μαζί μου. Και στο μεταξύ, ενώ ζεις, τίποτα δεν θα σου συμβεί – τίποτα! – το οποίο δεν έχω επιτρέψει εγώ. Εάν το αποφασίσω, θα ζήσεις. Εάν το αποφασίσω, θα πεθάνεις. Και ώσπου να πεθάνεις με δική μου απόφαση, θα αποφασίσω εάν θα κάνεις αυτό ή εκείνο. Γύρνα πίσω στη δουλειά σου».

Αυτός είναι ο Βράχος μου – για σήμερα, για αύριο και στην αιωνιότητα.

ΕΛΑ ΣΤΟΝ ΒΡΑΧΟ

Αυτό το βιβλίο είναι η πρόσκλησή μου προς εσένα, να σταθείς μαζί μου επάνω στον σταθερό Βράχο, τον Ιησού Χριστό. Το τι σημαίνει αυτό, θα γίνει, ελπίζω, ξεκάθαρο. Σκοπός μου είναι να δείξω, γιατί ο Θεός εν Χριστώ αυτή τη στιγμή της ιστορίας – σε τούτη την πανδημία του κορωνοϊού – είναι ο Βράχος και τι σημαίνει να στέκομαι πάνω στην ισχυρή Του αγάπη.

2. Ένα σταθερό θεμέλιο

Λίγο μετράει το τι εγώ πιστεύω για τον κορωνοϊό – ή γενικότερα, το τι πιστεύω για οποιοδήποτε άλλο θέμα. Μετράει όμως απέραντα το τι ο Θεός πιστεύει και Εκείνος δεν μας το έχει αποκρύψει. Δεν υπάρχει σχεδόν σελίδα της Βίβλου που να μην έχει να μας πει κάτι σχετικό με αυτήν την κρίση.

ΣΤΑΘΕΡΟΣ ΚΑΙ ΓΛΥΚΥΣ

Η φωνή μου είναι εύθραστη σαν το χορτάρι. Η φωνή του Θεού είναι ισχυρή σαν τον γρανίτη. «Ξεράθηκε το χορτάρι, και το άνθος του ξέπεσε· ο λόγος, όμως, του Κυρίου μένει στον αιώνα» (Α΄ Πέ 1, 24-25). Ο Ιησούς είπε ότι ο λόγος του Θεού που αποκαλύπτεται στις Γραφές «δεν μπορεί να αναιρεθεί» (Ιω 10,35). «Οι κρίσεις του Κυρίου είναι αληθινές, και ταυτόχρονα δίκαιες» (Ψλ 19,9). Συνεπώς, ο λόγος Του είναι ένα ακλόνητο θεμέλιο για τη ζωή. «Θεμελίωσες [τα μαρτύριά σου] στον αιώνα» (Ψλ 119,152). Το να ακούς τον Θεό και να Τον εμπιστεύεσαι είναι σαν να χτίζεις το σπίτι σου πάνω στην πέτρα, όχι στην άμμο (Μτ 7,24).

Ο λόγος του Κυρίου είναι το είδος εκείνο της συμβουλής, που θα πρέπει να λάβεις σοβαρά υπ' όψιν. «Είναι θαυμαστός σε βουλή, μεγάλος σε σύνεση» (Ησ 28,29). «Η σύνεσή του αμέτρητη» (Ψλ 147,5). Όταν μας δίνει μια συμβουλή σχετικά με το πώς να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα «κορωνοϊός», είναι μια συμβουλή αξιόπιστη, με κύρος και διαχρονική ισχύ. «Η βουλή του Κυρίου

μένει στον αιώνα» (Ψλ 33,11). «Ο δρόμος του είναι άμωμος» (Β΄ Σαμ 22,31).

Γι' αυτό οι κρίσεις Του είναι γλυκιές και πολύτιμες. «Πιο επιθυμητές και από το χρυσάφι ... και πιο γλυκιές περισσότερο και από το μέλι και τα σταλάγματα της κερήθρας» (Ψλ 19,10). Πράγματι, τα λόγια Του είναι κυριολεκτικά η γλυκύτητα της αιώνιας ζωής: «Κύριε, σε ποιον θα πάμε; Εσύ έχεις λόγια αιώνιας ζωής» (Ιω 6,68).

Γι' αυτό, μέσα σε όλες μας τις συνθήκες, τις καλύτερες αλλά και τις δυσκολότερες, τα λόγια του Θεού φέρνουν ακλόνητη ειρήνη και χαρά. Πράγματι, έτσι είναι. Προσεύχομαι, ώστε όλοι όσοι διαβάζουν αυτό το βιβλίο να μπορέσουν να γευτούν την εμπειρία του προφήτη Ιερεμία: «Ο λόγος σου ήταν μέσα μου χαρά και αγαλλίαση της καρδιάς μου» (Ιερ 15,16).

Και κάτι ακόμη: Η γλυκύτητα του λόγου του Θεού δεν χάνεται σε αυτή την ιστορική στιγμή που η Θεία Πρόνοια μοιάζει να είναι «πικρή» και όχι αγαθή – δεν χάνεται, εάν έχουμε μάθει το μυστικό του «λυπούμενοι, αλλά πάντοτε χαίροντες» (Β΄ Κορ 6,10). Παρακάτω θα γνωρίσουμε αυτό το μυστικό από πιο κοντά. Εδώ απλώς θα ήθελα να το συνοψίσω σε μία πρόταση. Το μυστικό του «λυπούμενοι, αλλά πάντοτε χαίροντες» βρίσκεται εδώ: *Στο να γνωρίζουμε ότι η ίδια κυρίαρχη δύναμη που θα μπορούσε να σταματήσει τον κορωνοϊό, και που όμως δεν το κάνει, είναι η ίδια κυρίαρχη δύναμη που διατηρεί την ψυχή μέσα σ' αυτή την καταιγίδα.* Πράγματι, περισσότερο από διατηρεί – γλυκαίνει κι αυτές ακόμα τις σκοτεινές μέρες. Γεμίζει την ψυχή με τη γλυκύτητα της ελπίδας, ότι οι σκοποί του Θεού είναι αγαθοί ακόμη και στη σκιά του θανάτου – για εκείνους που Τον εμπιστεύονται.

ΠΩΣ ΤΟ ΞΕΡΕΙΣ;

Έτσι λοιπόν γίνεται ακόμη πιο επιτακτική η ερώτηση: Πώς ξέρεις ότι η Βίβλος είναι ο Λόγος του Θεού; Μπορώ να δώσω μια σύντομη απάντηση: Η θεία δόξα που καταυγάζει μέσα από τη Βίβλο, αυτή και

μόνο εναρμονίζεται με το θείο αποτύπωμα, το χαραγμένο στην καρδιά σου – ταιριάζει όπως το δόντι του τροχού μέσα στο γρανάζι, το χέρι μέσα στο γάντι, το ψάρι μέσα στο νερό, τα φτερά στον αέρα, το τελευταίο κομμάτι του παζλ, που ολοκληρώνει την εικόνα.

Φαντάζομαι τώρα κάποιους να σχολιάζουν: «Αυτό ακούγεται κάπως μυστικιστικό και υποκειμενικό. Γιατί απαντάς μ' αυτόν τον τρόπο;»

Επειδή πριν από πενήντα χρόνια, όταν πάσχιζα να μάθω πάνω σε τι θα έχτιζα τη ζωή μου, αντιλήφθηκα ότι στον περισσότερο κόσμο τα ακαδημαϊκά, ιστορικά επιχειρήματα για την αξιοπιστία της Βίβλου δεν έβρισκαν απήχηση, ούτε πρόσφεραν βοήθεια. Γιατί; Διότι, αν και είναι ακριβή και ως έναν βαθμό χρήσιμα, δεν μπορεί να τα παρακολουθήσει ένα οκτάχρονο παιδί, ένα μέλος μιας μη εγγράμματης φυλής σε μια απόμερη ζούγκλα του Νότιου Ειρηνικού, ή, κάπου στη Δύση, ένας συνηθισμένος άνθρωπος με περιορισμένη μόρφωση. Κι όμως, είναι, κατά τη γνώμη μου, προφανές πως ο Θεός θέλει, όλοι αυτοί οι άνθρωποι να ακούσουν τον Λόγο Του και να πιστέψουν – χωρίς να χρειαστεί να κάνουν «τυφλά» βήματα παραπατώντας μέσα στο σκοτάδι.

ΒΙΒΛΙΚΗ ΠΙΣΤΗ: «ΒΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ»;

Από τη βιβλική άποψη, «πίστη» δεν σημαίνει «βαδίζω στο σκοτάδι». Η βιβλική πίστη είναι τεκμηριωμένη, στηρίζεται σε γερές βάσεις. Ονομάζεται *πίστη*, όχι επειδή δεν έχει θεμέλιο. Ονομάζεται *πίστη* επειδή εμπεριέχει την εμπιστοσύνη. Ο Ιησούς δεν αποκάλεσε τους *πιστούς* τυφλούς· αποκάλεσε τους *μη πιστούς* τυφλούς (Μτ 15,14). «Βλέποντας δεν βλέπουν» (Μτ 13,13). Η σωτήρια πίστη στο λόγο του Θεού βασίζεται στο «βλέποντας». Βλέποντας πραγματικά.

Βλέποντας τι; Η Βίβλος απαντάει ως εξής: Ο Σατανάς κάνει ό,τι μπορεί για να τυφλώσει «τον νου, για να μη λάμψει επάνω σ' αυτούς

ο φωτισμός του ευαγγελίου της δόξας του Χριστού, που είναι εικόνα του Θεού» (Β΄ Κορ 4,4).

Με άλλα λόγια, υπάρχει ένα πνευματικό φως που ακτινοβολεί μέσα από το Ευαγγέλιο, μέσα δηλαδή από την ιστορία της Σωτηρίας, όπως την αποκαλύπτει η Βίβλος. Τι είδους φως; Είναι το φως «της δόξας του Χριστού, ο Οποίος είναι η εικόνα του Θεού». Δεν πρόκειται για κάτι μαγικό. Δεν είναι μυστικιστικό με την έννοια ότι εμφανίζεται μπροστά μας κάτι που στην πραγματικότητα δεν υπάρχει. Ο Ιησούς Χριστός είναι εκείνη η θεανθρώπινη προσωπικότητα, της οποίας η ηθική, η πνευματική και υπερφυσική δόξα – η ομορφιά, η αξία και το μεγαλείο Του – λάμπει μέσα από τον Λόγο του Θεού. Ο Ιησούς Χριστός πιστοποιεί την αυθεντία και αλήθεια των Γραφών.

ΤΟ ΘΕΙΟ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΨΥΧΗ ΣΟΥ

Γι' αυτό λέω πως υπάρχει μία θεϊκή δόξα που ακτινοβολεί μέσα από τις Γραφές και εναρμονίζεται τέλεια με το θείο αποτύπωμα μέσα στην καρδιά σου. Με αυτό τον τρόπο σε βεβαιώνει για την αλήθεια και την αξία της Βίβλου.

Ναι, πιστεύω ότι μέσα σε κάθε ανθρώπινη ψυχή υπάρχει ένα θείο αποτύπωμα – ένα είδος έμμεσης γνώσης του Θεού. Σε αναφορά με το σύνολο της ανθρωπότητας η Βίβλος διακηρύττει: «Επειδή ό,τι μπορεί να γίνει γνωστό για τον Θεό, είναι φανερό μέσα τους. ... Επειδή, ενώ γνώρισαν τον Θεό, δεν τον δόξασαν ως Θεό» (Ρωμ 1,19.21).

Η Βίβλος διδάσκει, ότι αυτή η γνώση που βρίσκεται μέσα σε κάθε ψυχή, καθιστά όλους μας υπεύθυνους μπροστά στον Θεό. Ο Θεός περιμένει να αναγνωρίσουμε τη δόξα Του στη φύση αλλά και μέσω του Λόγου Του να την δούμε στο Πρόσωπο του Ιησού Χριστού. «Οι ουρανοί διηγούνται τη δόξα του Θεού» (Ψλ 19,1) κι Εκείνος είναι άξιος της ευγνωμοσύνης μας. Τη δόξα του Θεού φανερώνει και ο Υιός Του κι εμείς είμαστε «χρεώστες» να προσφέρουμε τη λατρεία

και δοξολογία μας. Ο Απόστολος Ιωάννης λέει: «Και είδαμε τη δόξα του, δόξαν ως μονογενή από τον Πατέρα» (Ιω 1,14).

Αυτή είναι η αυτοπιστοποιούμενη δόξα που καταυγάζει από τον Λόγο του Θεού και μας παρέχει βάση γερά θεμελιωμένη που στηρίζει την πίστη μας για τη θεοπνευστία των Γραφών.

«ΓΕΥΘΕΙΤΕ ΚΑΙ ΔΕΙΤΕ»

Πλησιάζουμε και γνωρίζουμε τη δόξα του Θεού, όπως αποκαλύπτεται στην Αγία Γραφή, με τον ίδιο τρόπο, με τον οποίο διαπιστώνουμε, ότι το μέλι είναι μέλι. Η επιστήμη και η τεχνολογία μπορεί να καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι ένα βάζο περιέχει πράγματι μέλι, ύστερα από τη χημική ανάλυση των συστατικών του, όπως οι ειδικοί μελετητές της Βίβλου μπορεί να επιχειρηματολογούν πειστικά πως η Βίβλος είναι ιστορικά αξιόπιστη. Όμως οι περισσότεροι άνθρωποι δεν είναι ούτε επιστήμονες, ούτε λόγιοι. Ξέρουμε ότι αυτό που έχουμε μπροστά μας είναι μέλι, επειδή το γευόμαστε.

Κατά τον ίδιο τρόπο υπάρχει μια θεϊκή γλυκύτητα στη δόξα του Θεού, όπως αυτή φανερώνεται μέσα στο μήνυμα της Βίβλου. Αγγίζει ένα κομμάτι της ύπαρξής μας, το οποίο ξέρουμε πως το τοποθέτησε εκεί ο Θεός. «Πόσο γλυκά είναι τα λόγια σου στον ουρανό μου! Είναι περισσότερο από μέλι στο στόμα μου» (Ψλ 119,103). «Γευθείτε και δέστε ότι ο Κύριος είναι αγαθός» (Ψλ 34,8). Αυτό σημαίνει να βλέπουμε και να γευόμαστε πραγματικά. Δεν προσποιούμαστε. Βλέπουμε και γευόμαστε αυτό που πραγματικά υπάρχει.

«ΝΑΙ» ΣΤΟΝ ΒΡΑΧΟ ΤΗΣ ΠΑΡΗΓΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

Έτσι, όταν ο Ιησούς διακηρύττει, «Η Γραφή δεν μπορεί να αναιρεθεί» (Ιω 10,35), όταν ο Απόστολος Παύλος παρατηρεί, «Ολόκληρη η Γραφή είναι θεόπνευστη» (Β΄ Τιμ 3,16), και όταν ο

Απόστολος Πέτρος βεβαιώνει, «Από το Άγιο Πνεύμα οδηγούμενοι, μίλησαν οι άγιοι άνθρωποι του Θεού» (Β΄ Πέ 1,21), η καρδιά μας απαντάει: «ναι». Γευτήκαμε και είδαμε. Γνωρίζουμε. Και αυτή η γνώση μας είναι καλά θεμελιωμένη. Δεν βηματίζουμε στο σκοτάδι.

Ολόκληρη η ψυχή μας συντονίζεται με τη μελωδία των βιβλικών λόγων: «Το σύνολο του λόγου σου είναι αλήθεια» (Ψλ 119,160). «Κύριε, ο λόγος σου παραμένει για πάντα στον ουρανό» (Ψλ 119,89). «Κάθε λόγος του Θεού είναι δοκιμασμένος» (Πρμ 30,5).

Και όταν αυτό συμβαίνει, μας πλημμυρίζει όλη η Αλήθεια του Θεού, ακόμα και μπροστά στον κορωνοϊό, φέρνοντας στην καρδιά μας απaráμιλλη παρηγοριά: «Στο πλήθος των αμηχανιών της καρδιάς μου, οι παρηγοριές σου εύφραναν την ψυχή μου» (Ψλ 94,19). «Ο Κύριος είναι κοντά σ' εκείνους που είναι συντριμμένοι στην καρδιά, και σώζει τους ταπεινούς στο πνεύμα. Πολλές οι θλίψεις του δικαίου, αλλά απ' όλες αυτές ο Κύριος θα τον ελευθερώσει» (Ψλ 34,18-19).

Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να παρηγορήσει τις καρδιές μας μέσα σ' αυτή την πανδημία με τον τρόπο που ο Θεός μπορεί και τίποτα δεν είναι ισχυρότερο από τη δική Του παρηγοριά. Είναι η παρηγοριά που ακτινοβολεί ένας μεγάλος, υψηλός Βράχος μέσα στην ταραγμένη θάλασσα. Έρχεται από τον Λόγο Του, τη Βίβλο.

3. Ο Βράχος είναι δίκαιος

Εάν ο Θεός πρόκειται να γίνει ο «Βράχος» της ζωής μας, πρέπει να είναι δίκαιος. Ένας μη δίκαιος «Βράχος - στήριγμα» θα αποτελούσε ουτοπία. Εκείνο που ακριβώς κλονίζει η παγκόσμια πανδημία, είναι η εμπιστοσύνη μας πως ο Θεός είναι δίκαιος, άγιος, και αγαθός. Εάν δεν έχουμε αυτή τη βεβαιότητα μεσούσης της πανδημίας, τότε δεν έχουμε κανένα στήριγμα, δεν έχουμε «Βράχο».

Πρέπει λοιπόν να αναρωτηθούμε: Τι είναι στ' αλήθεια η αγιότητα, η δικαιοσύνη και η αγαθότητα του Θεού; Διότι, εάν δεν γνωρίζουμε την απάντηση σ' αυτό το ερώτημα, πώς θα ξέρουμε εάν τούτη η έξαρση του κορωνοϊού κλόνισε ή και ακύρωσε αυτές τις ιδιότητες του Θεού, όπως τις θεωρούμε; Ή, στην αντίθετη περίπτωση, πώς θα ξέρουμε αν αυτές οι ιδιότητες είναι πράγματι τα αιώνια θεμέλια του Βράχου της σωτηρίας μας;

Εκείνο που θα δούμε είναι πως η Βίβλος περιγράφει την αγιότητα, τη δικαιοσύνη και την αγαθότητα του Θεού όχι ως έννοιες ταυτόσημες, αλλά ως αλληλοσυνδεόμενες. Και αρχίζουμε με το τι είναι η αγιότητα του Θεού.

ΥΠΕΡΒΑΤΙΚΗ, ΑΠΕΙΡΗ ΑΞΙΑ

Στην Παλαιά Διαθήκη η ρίζα της λέξης «αγιότης» συνδέεται με την ιδέα του «ξεχωρισμένου» – κάτι διαφορετικό και ξεχωριστό από το σύνηθες. Και σε σχέση με τον Θεό, αυτός ο διαχωρισμός

συνεπάγεται ότι ο Θεός αποτελεί από μόνος του μία κατηγορία. Είναι σαν ένα μοναδικού είδους διαμάντι, υπέρτατα πολύτιμο. Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τη λέξη *υπερβατικό* γι' αυτού του είδους τη θεϊκή διαφορετικότητα. Ο Θεός είναι τόσο μοναδικά ξεχωριστός, ώστε υπερβαίνει κάθε άλλη πραγματικότητα. Είναι υπεράνω αυτής, και περισσότερο πολύτιμος από ο,τιδήποτε άλλο.

Όταν ο Μωσής χτύπησε τον βράχο αντί να του μιλήσει με τον τρόπο που ο Θεός του υπέδειξε, Εκείνος τον επέπληξε: «Δεν με πιστέψατε, για να με αγιάσετε μπροστά στους γιους Ισραήλ» (Αρ 20,12). Με άλλα λόγια, ο Μωσής αντιμετώπισε τον Θεό όχι σαν μια εξαιρετική Παρουσία, ως άξιο απόλυτης εμπιστοσύνης, αλλά Τον τοποθέτησε στο ίδιο επίπεδο με άλλες ανθρώπινες εξουσίες, τις οποίες κανείς θα μπορούσε να αγνοήσει.

Ή στο βιβλίο του Ησαΐα (8,12-13), ο Θεός απευθύνεται στον προφήτη Του: «Να μη φοβηθείτε, ούτε να τρομάξετε. Τον Κύριο των δυνάμεων, αυτόν να αγιάσετε· και αυτός ας είναι ο φόβος σας, και αυτός ας είναι ο τρόμος σας». Με άλλα λόγια, μην βάλετε τον Θεό στην ίδια ομάδα μαζί με όλους τους συνηθισμένους φόβους και τρόμους σας. Αντιμετωπίστε Τον όπως έναν πέρα για πέρα ξεχωριστό και μοναδικό – υπερβατικό – φόβο και τρόμο.

Έτσι, λοιπόν, η αγιότητα του Θεού συνίσταται στην απόλυτη υπερβατικότητα και στην απόλυτη αξία Του. Αποτελεί ο Ίδιος μία ξεχωριστή κατηγορία. Πράγμα που σημαίνει ότι δεν εξαρτάται από τίποτα άλλο για να υπάρχει. Είναι αυθύπαρκτος. Και ως αυθύπαρκτος, ούτε έχει ανάγκη, ούτε εξαρτάται από κάτι. Είναι πλήρης. Τέλειος. Γι' αυτόν τον λόγο, κατέχει την ύψιστη αξία ως πηγή κάθε πραγματικότητας και κάθε αξίας.

ΥΠΕΡΑΝΩ ΟΛΩΝ, ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΜΟΝΟΣ

Το άπειρο ύψος που Τον χωρίζει από κάθε άλλη πραγματικότητα, δεν σημαίνει ότι ο Θεός είναι ένας νους χωρίς αισθήματα και αγάπη, μια ύπαρξη σε απόλυτη μοναξιά. Το ιστορικό δόγμα της Τριάδας

είναι πέρα για πέρα βιβλικό. Ο Θεός υφίσταται ως τρία θεϊκά πρόσωπα, τα οποία όμως αποτελούν ένα – μία θεϊκή οντότητα. Υπάρχει ένας Θεός. Όχι τρεις. Αλλά αυτός ο ένας Θεός υφίσταται σε μία μυστηριώδη και αληθινή ενότητα του Πατέρα, Υιού και του Αγίου Πνεύματος – κάθε ένας από αυτούς αιώνιος και άναρχος. Κάθε ένας από αυτούς αληθινά Θεός.

Άρα, η αγιότητα – η υπερβατική αξία και το μεγαλείο του Θεού – δεν σημαίνει ότι ο Θεός είναι απομακρυσμένος και χωρίς αγάπη στο άπειρο ύψος Του. Ο Θεός Πατέρας γνωρίζει και αγαπά τον Υιό τέλεια, απόλυτα, άπειρα (Μκ 1,11, 9,7, Κολ 1,13). Ο Θεός Υιός γνωρίζει και αγαπά τον Πατέρα τέλεια, απόλυτα, άπειρα (Ιω 14,31). Το Άγιο Πνεύμα είναι η τέλεια, πλήρης, άπειρη έκφραση της γνώσης και αγάπης που συνδέουν τον Πατέρα με τον Υιό.

Γιατί έχει αυτό σημασία; Επειδή αυτή η τέλεια τριαδική κοινωνία είναι ουσιαστική για την αρτιότητα, την τελειότητα και την πληρότητα του Θεού. Είναι ουσιαστική για την υπερβατική Του αξία, ομορφιά και μεγαλειότητα, πράγμα που σημαίνει ότι είναι ουσιαστική για την αγιότητά Του.

ΑΓΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ – ΠΩΣ ΣΥΝΔΕΟΝΤΑΙ

Λείπει μία διάσταση σε αυτή την περιγραφή της αγιότητας του Θεού. Η Βίβλος μιλάει για την αγιότητα του Θεού όχι μόνο από πλευράς υπερβατικότητας, αλλά επίσης σε ό,τι αφορά την απόλυτη ηθική Του καθαρότητα. Η αγιότητα δεν συνδέεται μόνον με την ιδιότητα του «ξεχωρισμένου» και το στοιχείο της υπερβατικότητας, αλλά και με τη δικαιοσύνη.

Αυτό μας οδηγεί αναγκαστικά σε ένα ερώτημα που επηρεάζει αποφασιστικά το πώς βλέπουμε τον κορωνοϊό σε σχέση με τον Θεό: Εφόσον δικαιοσύνη σημαίνει να πράττουμε αυτό που είναι ορθό και δίκαιο, και το να κάνουμε αυτό που είναι δίκαιο συνεπάγεται

συμμόρφωση με κάποιους κανόνες ηθικής ορθότητας, με ποιους κανόνες είναι σύμμορφη η δικαιοσύνη του Θεού;

Πριν από τη δημιουργία, δεν υπήρχαν κανόνες πέραν του Θεού. Πέραν Αυτού δεν υπήρχε κάποιο απόλυτο μέτρο, με το οποίο ο Θεός θα έπρεπε να συμμορφωθεί. Πριν από τη δημιουργία ο Θεός ήταν η μόνη πραγματικότητα. Συνεπώς, όταν υπάρχει μόνον ο Θεός, πώς καθορίζεται τι είναι ορθό και δίκαιο να πράξει ο Θεός; Δηλαδή, πώς μπορεί η αγιότητα του Θεού να περιλάβει όχι μόνο την υπερβατικότητά Του, αλλά και τη δικαιοσύνη Του;

Η απάντηση είναι πως ο κανόνας της δικαιοσύνης του Θεού είναι ο Ίδιος ο Θεός. Η θεμελιώδης βιβλική αρχή έχει ως εξής: «Να αρνηθεί τον εαυτό του δεν μπορεί» (Β΄ Τιμ 2,13). Δεν μπορεί να ενεργήσει με έναν τρόπο, ο οποίος θα ακύρωνε τη δική Του άπειρη αξία, ομορφιά και μεγαλείο. Αυτό αποτελεί τον κανόνα του τι είναι ορθό για τον Θεό.

Αυτό σημαίνει ότι η ηθική διάσταση της αγιότητας του Θεού – η δικαιοσύνη Του – είναι η ακλόνητη δέσμευσή Του να ενεργεί σε συμφωνία με την αξία, την ομορφιά και το μεγαλείο Του. Κάθε πράξη στοργής, κάθε σκέψη, κάθε λέξη και κάθε ενέργεια του Θεού θα είναι πάντοτε συνεπής προς την άπειρη αξία και ομορφιά της υπερβατικής Του πληρότητας. Εάν ο Θεός επρόκειτο να αρνηθεί αυτή την αξία ή την ομορφιά ή το μεγαλείο, τότε το απόλυτο και ύψιστο μέτρο σύγκρισης θα παραβιαζόταν. Ο Θεός θα ήταν άδικος.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΑΓΑΘΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ – ΠΩΣ ΣΥΝΔΕΟΝΤΑΙ

Η αγαθότητα του Θεού δεν ταυτίζεται με την αγιότητα ή τη δικαιοσύνη Του. Συνδέονται όμως, καθώς από την αγιότητά Του ξεχειλίζει η αγαθότητα, ενώ η δικαιοσύνη Του ορίζει το πώς αυτή η αγαθότητα θα εκδηλωθεί. Αγαθότητα και δικαιοσύνη του Θεού ποτέ δεν έρχονται σε αντιπαράθεση η μία με την άλλη.

Αγαθότητα του Θεού είναι η χαρακτηριστική ιδιότητα της γενναιοδωρίας Του – ενεργεί με σκοπό να ευλογεί τα ανθρώπινα όντα. Η υπερβατική πληρότητα και τελειότητα του Θεού – η αγιότητά Του – είναι σαν μία πηγή που υπερχειλίζει, με αποτέλεσμα η γενναιοδωρία να είναι στοιχείο που Τον χαρακτηρίζει. Ο Θεός είναι απόλυτα αυτάρκης, συνεπώς ποτέ δεν εκμεταλλεύεται άλλους για να αναπληρώσει μία έλλειψη του Ιδίου. Αντιθέτως, η αυθόρμητη διάθεσή Του είναι να δίνει, όχι να παίρνει. «Ούτε λατρεύεται από ανθρώπινα χέρια, σαν τάχα να έχει ανάγκη από κάτι, επειδή αυτός δίνει σε όλους ζωή και πνοή και τα πάντα» (Πράξ 17,25).

Όμως η αγαθότητα του Θεού είναι πάντα συνδεδεμένη με την δικαιοσύνη Του. Δεν εκδηλώνεται με τρόπο που θα ακύρωνε την άπειρη αξία, την ομορφιά και το μεγαλείο Του. Αυτός είναι ο λόγος που η δικαιοσύνη του Θεού περικλείει όχι μόνον αγαθότητα, αλλά και την τελική Κρίση. Όταν ο Θεός τιμωρεί τους αμετανόητους στην κόλαση, δεν εκδηλώνει βέβαια αγαθότητα, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι παύει να είναι καλός. Η αγιότητα και η δικαιοσύνη Του καθορίζουν πού θα εκδηλωθεί η αγαθότητά Του.

Έτσι η αγαθότητά Του εκδηλώνεται ιδίως απέναντι σ' εκείνους οι οποίοι Τον υπολογίζουν και σ' Εκείνον βρίσκουν καταφύγιο. «Πόσο μεγάλη είναι η αγαθότητά σου, την οποία φύλαξες σ' εκείνους που σε φοβούνται, και ενέργησες σ' εκείνους που ελπίζουν σε σένα» (Ψλ 31,19).

Όμως αυτός ο σεβασμός και η πίστη δεν κερδίζουν την εύνοια και καλοσύνη του Θεού. Ο πεπερασμένος, απόλυτα εξαρτημένος από την αμαρτία άνθρωπος δεν είναι σε θέση να διεκδικήσει τίποτα από τον Θεό. Η καλοσύνη του Θεού προς τους αμαρτωλούς προσφέρεται πάντοτε δωρεάν, δεν τους αξίζει. Γιατί, τότε, ο Θεός τείνει να δείχνει τον πλούτο της αγαθότητάς Του σε εκείνους που Τον σέβονται και σ' Αυτόν καταφεύγουν; Είναι επειδή αυτός ο σεβασμός και μια τέτοια πίστη κάνουν ορατά σε όλους την αξία, την ομορφιά και το μεγαλείο Του (Ρωμ 4,20). Και καθώς ο Θεός είναι δίκαιος, αναγνωρίζει αυτή τη στάση που Τον τιμά και ενισχύει εκείνους που Τον δοξάζουν με τη ζωή τους.

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΥΤΟ, ΛΟΙΠΟΝ, ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΡΩΝΟΪΟ;

Στο επόμενο κεφάλαιο, θα στρέψουμε την προσοχή μας στην απόλυτη κυριαρχία ενός παντογνώστη Θεού πάνω στο κάθε τι. Αλλά όσα είδαμε μέχρι τώρα θα μας προφυλάξουν από το βεβιασμένο συμπέρασμα, ότι το γεγονός πως ο Θεός είναι κύριος και της πανδημίας, αμαυρώνει την αγιότητα, τη δικαιοσύνη ή την αγαθότητά Του. Δεν θα φανούμε τόσο αφελείς, ώστε να αποδώσουμε την ύπαρξη του ανθρώπινου πόνου σε υποτιθέμενη αδικία εκ μέρους του Θεού. Ή να καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι ασκώντας τη διακυβέρνηση του κόσμου, ο Θεός έπαψε να είναι άγιος ή καλός.

Όλοι μας είμαστε αμαρτωλοί. Χωρίς εξαιρέσεις. Όλοι μας ανταλλάξαμε τη δόξα της αξίας, της ομορφιάς και του μεγαλείου του Θεού με πράγματα ευτελή, τα οποία απολαμβάνουμε περισσότερο (Ρωμ 1,23, 3,23). Αυτό, είτε το συναισθανόμαστε, είτε όχι, είναι μια ντροπιαστική ατίμωση του Ονόματος του Θεού και ο λόγος που μας αξίζει η τιμωρία. Το γεγονός ότι δεν δώσαμε στον Θεό τη δόξα που Του ανήκει, μας καθιστά αντικείμενα άξια της άγιας οργής. Η Βίβλος λέει πως είμαστε «από τη φύση μας τέκνα οργής» (Εφ 2,3), πράγμα που σημαίνει ότι ο Θεός θα ήταν άγιος και δίκαιος, εάν απέσυρε το αγαθοποιό Του Χέρι από πάνω μας.

Ως εκ τούτου, ο κορωνοϊός δεν δείχνει έλλειψη αγιότητας, ή δικαιοσύνης, ή καλοσύνης του Θεού. Ο Βράχος μας αυτές τις ταραγμένες μέρες εξακολουθεί να είναι δίκαιος και άγιος. «Δεν υπάρχει άγιος όπως ο Κύριος...· ούτε υπάρχει βράχος όπως ο Θεός μας» (Α΄ Σαμ 2,2). Ο Βράχος μας δεν είναι ουτοπία.

4. Η απόλυτη κυριαρχία του Θεού

Στο κεφάλαιο 2 χρησιμοποίησα τη φράση «πικρή πρόνοια». Να τι είναι ο κορωνοϊός! Το να περιγράψει κανείς κάποια από τα έργα του Θεού ως πικρά, δεν αποτελεί βλασφημία. Η Ναομί, η πεθερά της Ρουθ, η οποία έχασε το σύζυγό της, τους δύο γιους της και μία νύφη εξαιτίας του λιμού και της εξορίας, εκφράζεται ως εξής:

Ο Παντοδύναμος με πίκρανε υπερβολικά· εγώ αναχώρησα γεμάτη, και ο Κύριος με επανέφερε αδειανή... Ο Παντοδύναμος με κατέθλιψε. (Ρουθ 1,20-21).

Δεν έλεγε ψέματα, δεν υπερέβαλε, δεν κατηγορούσε. Ήταν ένα απλό και τρομερό γεγονός. Η «πικρή πρόνοια» δεν είναι μια δυσφήμιση των τρόπων του Θεού. Είναι μια αντικειμενική περιγραφή.

Ανέφερα επίσης στο κεφάλαιο 2 ότι η γλυκύτητα του λόγου του Θεού δεν μειώνεται μεσούσης αυτής της «πικρής πρόνοιας» – όχι, εάν έχουμε μάθει το μυστικό του «λυπούμενοι, αλλά πάντοτε χαίροντες» (Β΄ Κορ 6,10). Σημείωσα πως θα επανερχόμουν σε αυτό το μυστικό, ενώ τότε το συνόψισα σε μία φράση: *Η ίδια κυρίαρχη δύναμη που θα μπορούσε να σταματήσει τον κορωνοϊό και που όμως δεν το κάνει, είναι η ίδια κυρίαρχη δύναμη που διατηρεί την ψυχή μέσα σ' αυτή την καταγίδα.* Αυτή η γνώση κάνει όλη τη διαφορά. Είναι όμως αλήθεια;

Ο ΘΕΟΣ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ

Επιδιώξή μου σε αυτό το κεφάλαιο και στο επόμενο είναι να δείξω πως ο Θεός κυβερνά τα πάντα και είναι πάνσοφος. Είναι κυρίαρχος επάνω στον κορωνοϊό. Θέλω να δείξω γιατί αυτό είναι καλό νέο – πράγματι, εδώ βρίσκεται το μυστικό του να βιώνει κανείς τη γλυκύτητα του Θεού μέσα στην «πικρή Του πρόνοια».

Το να πούμε πως ο Θεός κυβερνά τα πάντα, σημαίνει πως είναι κυρίαρχος. Κυριαρχία σημαίνει ότι *μπορεί* να πραγματοποιήσει, και πράγματι αυτό κάνει, όλα αυτά που θέλει και έχει αποφασίσει να πραγματοποιήσει. Λέω *έχει αποφασίσει*, επειδή υπάρχουν πράγματα σύμφωνα με το θέλημά Του, τα οποία όμως βλέπουμε ο Θεός να μην πραγματοποιεί. Μπορεί να εκφράσει επιθυμίες, τις οποίες ο ίδιος επιλέγει να μην υλοποιήσει. Με αυτή την έννοια, πρόκειται για επιθυμίες που δεν έχουν αποφασιστική σημασία και ο Ίδιος δεν επιτρέπει να πραγματοποιηθούν.

Για παράδειγμα, ας δούμε το χωρίο στο βιβλίο των Θρήνων (3,32-33):

Αλλά, αν και θλίψει, θα δείξει όμως και οικτιρμούς, σύμφωνα με το πλήθος του ελέους του. Επειδή, δεν θλίβει από καρδιάς του ούτε καταθλίβει τους γιους των ανθρώπων.

Πράγματι μας θλίβει, αλλά όχι με την καρδιά Του. Αυτό που συμπεραίνω από αυτό το χωρίο είναι πως, ενώ υπάρχουν πλευρές του χαρακτήρα του Θεού (της καρδιάς Του), οι οποίες δεν επιθυμούν τη θλίψη μας, άλλες πλευρές, που κυριαρχούνται από την αγιότητα και τη δικαιοσύνη Του, υπαγορεύουν την ανάγκη να περάσουμε από θλίψη.

Ο Θεός δεν είναι δίγνωμος. Υπάρχει τέλεια ομορφιά και αρμονία στον τρόπο που οι ιδιότητες και τα χαρακτηριστικά Του λειτουργούν και συνεργάζονται μεταξύ τους. Όμως δεν λείπει και η πολυπλοκότητα. Ο χαρακτήρας Του μοιάζει περισσότερο με ένα συμφωνικό έργο παρά με ένα μουσικό κομμάτι για σόλο όργανο.

Άρα, όταν λέω πως κυριαρχία του Θεού σημαίνει ότι μπορεί να πραγματοποιήσει, και πραγματοποιεί, όλα όσα θέλει και έχει αποφασίσει, εννοώ πως δεν υπάρχει κάποια δύναμη πέρα από τον Ίδιο, η οποία μπορεί να εμποδίσει, ή να ακυρώσει, το θέλημά Του. Όταν αποφασίζει για κάτι να συμβεί, συμβαίνει. Ή, για να το θέσω διαφορετικά, τα πάντα συμβαίνουν, επειδή ο Θεός θέλει να συμβούν.

ΔΙΑΧΥΤΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ

Ο Ησαΐας διδάσκει πως αυτό είναι μέρος της ίδιας της ουσίας του τι σημαίνει Θεός:

Επειδή, εγώ είμαι ο Θεός, και δεν υπάρχει άλλος· εγώ είμαι ο Θεός, και κανένας δεν είναι όμοιος με μένα· ο οποίος εξαρχής αναγγέλλω το τέλος, και από πριν, αυτά που ακόμη δεν συνέβησαν, λέγοντας: Η βουλή μου θα σταθεί, και θα εκτελέσω ολόκληρο το θέλημά μου. (Ησ 46,9-10)

Θεός σημαίνει ότι είναι δυνατός να πραγματοποιεί πάντα τη βουλή Του. Ο Θεός δεν ανακοινώνει απλά ποια μελλοντικά γεγονότα θα λάβουν χώρα· τα επιτρέπει να λάβουν χώρα. Εξαγγέλλει τον λόγο Του και κατόπιν προσθέτει: «Εγώ θα επιταχύνω να εκπληρώσω τον λόγο μου» (Ιερ 1,12).

Αυτό σημαίνει, όπως ο Ιώβ μέσα από την προσωπική πικρή του εμπειρία έμαθε και μπόρεσε να διακηρύξει: «Ξέρω ότι μπορείς τα πάντα, και κανένας στοχασμός σου δεν μπορεί να εμποδιστεί» (Ιώβ 42,2). Ή, όπως αναγνώρισε ο Ναβουχοδονόσορ μέσα από την ταπείνωση που το Έλεος του Θεού τού επέβαλε:

Και όλοι οι κάτοικοι της γης λογίζονται μπροστά του ως ένα τίποτα· και σύμφωνα με τη θέλησή του πράττει στο στράτευμα του ουρανού, και στους κατοίκους της γης· και δεν υπάρχει κάποιος που να εμποδίζει το χέρι του ή που να του λέει: Τι έκανες; (Δν 4,35).

Ή, όπως υμνεί ο Ψαλμωδός:

Όλα όσα ο Κύριος θέλησε, δημιούργησε, στον ουρανό, και στη γη, στις θάλασσες και σε όλες τις αβύσσους. (Ψλ 135,6)

Ή, όπως συνοψίζει ο Απόστολος Παύλος:

Ο οποίος ενεργεί τα πάντα κατά τη βουλή του θελήματός του. (Εφ 1,11)

«Τα πάντα». Όχι μερικά πράγματα. Και «κατά τη βουλή του θελήματός του», όχι σύμφωνα με θελήματα ή δυνάμεις πέραν της δικής Του.

Με άλλα λόγια, η κυριαρχία του Θεού περιλαμβάνει τα πάντα και διαπερνά τα πάντα. Έχει απόλυτη ισχύ επάνω στον κόσμο. Κυβερνάει τον άνεμο (Λκ 8,25), τον κεραυνό (Ιώβ 36,32), το χιόνι (Ψλ 147,16), τα βατράχια (Εξ 8,1-15), τις σκνίπες (Εξ 8,16-19), τις μύγες (Εξ 8,20-32), τις ακρίδες (Εξ 10,1-20), τα ορτύκια (Εξ 16,6-8), τα σκουλήκια (Ιων 4,7), τα ψάρια (Ιων 2,10), τα σπυργίτια (Μτ 10,29), το χόρτο (Ψλ 147,8), τα φυτά (Ιων 4,6), τον λιμό (Ψλ 105,16), τον ήλιο (Ιησ 10,12-13), τις πόρτες της φυλακής (Πράξ 5,19), την τύφλωση (Εξ 4,11, Λκ 18,42), την κώφωση (Εξ 4,11, Μκ 7,37), την παράλυση (Λκ 5,24-25), τον πυρετό (Μτ 8,15), κάθε ασθένεια (Μτ 4,23), τα ταξιδιωτικά σχέδια (Ιακ 4,13-15), τις καρδιές των βασιλέων (Πρμ 21,1, Δν 2,21), τα έθνη (Ψλ 33,10), τους δολοφόνους (Πράξ 4,27-28), και την πνευματική νέκρωση (Εφ 2,4-5) – τα πάντα εκτελούν το κυριαρχικό του θέλημα.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ο κορωνοϊός λοιπόν στάλθηκε από τον Θεό. Δεν είναι καιρός για συναισθηματικές αντιλήψεις περί Θεού. Περνάμε μέρες πικρές. Και ο Θεός είναι Εκείνος που τις όρισε. Ο Θεός τις κυβερνά. Ο Θεός θα

φέρει και το τέλος τους. Τίποτα δεν ξεφεύγει από τον έλεγχό Του. Ζωή και θάνατος βρίσκονται στα χέρια Του.

Ο Ιώβ δεν αμάρτησε (Ιώβ 1,22) όταν έλεγε:

Γυμνός βγήκα από την κοιλιά της μητέρας μου, και γυμνός θα επιστρέψω εκεί· ο Κύριος έδωσε, και ο Κύριος αφαίρεσε· ας είναι ευλογημένο το όνομα του Κυρίου. (Ιώβ 1:21)

Ο Κύριος έδωσε. Και ο Κύριος πήρε. Ο Κύριος πήρε τα δέκα παιδιά του Ιώβ.

Στην παρουσία του Κυρίου κανένας δεν ζει, επειδή απλώς το δικαιούται. Κάθε μας ανάσα είναι ένα δώρο της Χάρης Του. Τους χτύπους της καρδιάς δεν τους αξίζουμε. Τελικά, ζωή και θάνατος βρίσκονται στα χέρια του Θεού:

Δέστε, τώρα, ότι εγώ, εγώ είμαι, και δεν υπάρχει άλλος Θεός, εκτός από μένα. Εγώ θανατώνω και ζωοποιώ· εγώ πληγώνω και γιατρέυω. Και δεν υπάρχει κάποιος που να ελευθερώνει από το χέρι μου. (Δτ 32,39)

Γι' αυτό, καθώς σκεφτόμαστε σοβαρά το μέλλον μας με τον κορωνοϊό – ή με κάθε άλλη κατάσταση που απειλεί τη ζωή μας – ο Ιάκωβος μάς λέει πώς να το αντιμετωπίζουμε και πώς να μιλάμε:

Να λέτε: Αν ο Κύριος θελήσει, και ζήσουμε, θα κάνουμε τούτο ή εκείνο. (Ιακ 4,15)

Εάν θελήσει ο Θεός, θα ζήσουμε. Εάν όχι, δεν θα ζήσουμε.

Απ' όσο μπορώ να εκτιμήσω, δεν θα ζήσω για να δω αυτό το βιβλίο να δημοσιεύεται. Έχω τουλάχιστον έναν συγγενή, ο οποίος έχει μολυνθεί από τον κορωνοϊό. Είμαι εβδομήντα τεσσάρων ετών και οι πνεύμονές μου κινδυνεύουν από θρόμβωση και την εποχιακή βρογχίτιδα. Όμως, σε τελική ανάλυση δεν είναι αυτοί οι παράγοντες που θα καθορίσουν τι θα συμβεί. Ο Θεός αποφασίζει. Θεωρούνται

αυτά καλά νέα; Ναι! Στο επόμενο κεφάλαιο θα προσπαθήσω να δείξω γιατί.

5. Η γλυκύτητα της βασιλείας Του

Για ποιον λόγο θα πρέπει να εκλάβω το μήνυμα της κυριαρχίας του Θεού επάνω στον κορωνοϊό κι επάνω στη ζωή μου σαν ένα παρηγορητικό, ευχάριστο μήνυμα; Το μυστικό, είπα, είναι *το να γνωρίζω ότι η ίδια κυρίαρχη δύναμη που θα μπορούσε να σταματήσει τον κορωνοϊό, και που όμως δεν το κάνει, είναι η ίδια κυρίαρχη δύναμη που διατηρεί την ψυχή μέσα σ' αυτές τις συνθήκες*. Με άλλα λόγια, εάν προσπαθήσουμε να «βελτιώσουμε» την εικόνα του Θεού αφαιρώντας από αυτήν την εξουσία που έχει πάνω στον πόνο, τότε «θυσιάζουμε» και τη δύναμή Του να στρέφει τα πάντα προς το καλό.

Η «ΕΚΘΡΟΝΙΣΗ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΟ ΝΕΟ

Η ίδια κυριαρχική δύναμη που δεσπόζει πάνω στην ασθένεια, είναι η κυριαρχική δύναμη που μας στηρίζει, όταν βιώνουμε μια απώλεια. Η ίδια κυριαρχική δύναμη που αφαιρεί τη ζωή, είναι η κυριαρχική δύναμη που εξουσίασε πάνω στον θάνατο και που φέρνει τους πιστούς στον προορισμό τους, στον Ουρανό και στον Χριστό. Αντίθετα, δεν υπάρχει τίποτα το παρηγορητικό στη σκέψη ότι ο Σατανάς, η ασθένεια, μια τρομοκρατική επίθεση, το πεπρωμένο, ή η τύχη, έχουν τον τελευταίο λόγο στη ζωή μου. Αυτό δεν αποτελεί καλό νέο!

Το ότι ο Θεός βασιλεύει, αυτά είναι τα καλά νέα! Γιατί; Επειδή ο Θεός είναι άγιος και δίκαιος και καλός. Άπειρη η σοφία Του. «Σ' αυτόν είναι η σοφία και η δύναμη· αυτός έχει βουλή και σύνεση» (Ιώβ 12,13). «Ο Κύριός μας είναι μέγας, και η δύναμή του μεγάλη· η σύνεσή του αμέτρητη» (Ψλ 147,5). «Ω, βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσης Θεού!» (Ρωμ 11,33). Ο τελικός μεγάλος σκοπός Του είναι: «Να γνωριστεί τώρα στα επουράνια, διαμέσου της εκκλησίας, στις αρχές και στις εξουσίες η πολυποίκιλη σοφία του Θεού» (Εφ 3,10).

Τίποτα δεν εκπλήσσει τον Θεό, τίποτα δεν Τον οδηγεί σε αδιέξοδο, τίποτα δεν Τον παραξενεύει. Η απέραντη δύναμή Του βρίσκεται στα Χέρια της απέραντης αγιότητας, της δικαιοσύνης, της αγαθότητας και σοφίας Του. Και όλα αυτά βρίσκονται στην υπηρεσία εκείνων, οι οποίοι εμπιστεύονται τον Υιό Του, τον Ιησού Χριστό. Αυτό που ο Θεός έκανε στέλνοντας τον Ιησού να πεθάνει για τους αμαρτωλούς, έχει απόλυτη σχέση με τον κορωνοϊό.

ΠΩΣ Ο ΘΕΟΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕ «ΤΑ ΠΑΝΤΑ» ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥΣ

Ιδού η σύνδεση. Μας την δίνει η επιστολή προς Ρωμαίους (8,32): «Επειδή, αυτός, που τον ίδιο του τον Υιό δεν λυπήθηκε, αλλά τον παρέδωσε για χάρη όλων μας, πώς και μαζί μ' αυτόν δεν θα χαρίσει σε μας τα πάντα;» Αυτό σημαίνει ότι η θυσιαστική αγάπη του Θεού να στείλει τον Υιό Του για να σταυρωθεί στη θέση μας, αποτελεί συγχρόνως διακήρυξη και διαβεβαίωση εκ μέρους Του, ότι θα χρησιμοποιήσει όλη Του την κυριαρχική δύναμη, προκειμένου να «μας χαρίσει τα πάντα». «Πώς μαζί με τον Χριστό δεν θα μας δώσει τα πάντα;» Με άλλα λόγια: βεβαίως και θα το κάνει. Εγγύηση γι' αυτό είναι το αίμα του Υιού Του.

Και ποια είναι αυτά «τα πάντα»; Είναι όλα αυτά που χρειαζόμαστε για να εκτελούμε το θέλημά Του, να δοξάσουμε το όνομά Του και να φτάσουμε με ασφάλεια στη γλυκιά Του παρουσία.

Τρία εδάφια παρακάτω, ο Παύλος εξηγεί πώς αυτό λειτουργεί στην πραγματική ζωή – άρα και τώρα, τις μέρες του κορωνοϊού. Τι συμβαίνει άραγε, όταν η απεριόριστη, με αίμα πιστοποιημένη δέσμευση του Θεού να μας δώσει «τα πάντα», συναντάει τον κορωνοϊό; Ο Παύλος λέει τα εξής:

Ποιος θα μας χωρίσει από την αγάπη του Χριστού; Θλίψη ή στενοχώρια ή διωγμός ή πείνα ή γυμνότητα ή κίνδυνος ή μάχαιρα [ή κορωνοϊός]; (Καθώς είναι γραμμένο ότι: «Για χάρη σου θανατωνόμαστε όλη την ημέρα· λογαριαστήκαμε σαν πρόβατα για σφαγή»). Σε όλα αυτά, όμως, υπερνικούμε διαμέσου εκείνου που μας αγάπησε. (Ρωμ 8,35-37)

Μην προσπεράσετε αυτές τις οδυνηρές και συγκλονιστικές λέξεις: «Θανατωνόμαστε όλη την ημέρα». Αυτό σημαίνει ότι «τα πάντα» που ο Θεός θα μας χαρίσει, επειδή δεν λυπήθηκε τον Υιο Του, περιλαμβάνουν και το γεγονός ότι θα μας περάσει με ασφάλεια μέσα από τον θάνατο. Ή, όπως διαβάζουμε αμέσως μετά (Ρωμ 8,38-39): «Είμαι πεπεισμένος ότι, ούτε θάνατος, ούτε ζωή, ... θα μπορέσει να μας χωρίσει από την αγάπη του Θεού, η οποία υπάρχει στον Ιησού Χριστό τον Κύριό μας».

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΚΟ

Ακόμη και αν ο Σατανάς, μέσα στα όρια που ο Θεός τού έχει επιβάλει, επηρεάζει την οδύνη και τον θάνατό μας, δεν έχει τον πλήρη έλεγχο. Δεν έχει τη δυνατότητα να μας πληγώσει χωρίς την άδεια του Θεού και πέραν των περιορισμών που Εκείνος θέτει (Ιώβ 1,12, Λκ 22,31, Β΄ Κορ 12,7). Και στο τέλος, έχουμε κάθε δικαίωμα να πούμε στον Σατανά ό,τι είπε ο Ιωσήφ στους αδελφούς του, οι οποίοι τον πούλησαν σαν σκλάβο: «Εσείς θελήσατε κακό εναντίον μου· ο Θεός, όμως, θέλησε να το μετατρέψει σε καλό» (Γέν 50,20).

Πρόσεξε να μην αλλοιώσεις, ούτε να αδυνατίσεις το νόημα αυτών των λόγων. Ο Ιωσήφ δεν λέει «ο Θεός το χρησιμοποίησε για καλό»,

ή «ο Θεός το έστρεψε σε καλό», αλλά «ο Θεός θέλησε να το μετατρέψει σε καλό». Τα αδέρφια του είχαν κακό σκοπό. Ο σκοπός του Θεού ήταν αγαθός. Ο Θεός δεν εμφανίστηκε στη μέση αυτής της ιστορίας για να επαναφέρει την τάξη. Είχε εξ αρχής ένα συγκεκριμένο σχέδιο, γνώριζε τη βαθύτερη σημασία όσων συνέβαιναν και στόχος Του ήταν να οδηγήσει τα πράγματα σε ένα αγαθό αποτέλεσμα.

Αυτό είναι το κλειδί που οδηγεί στην παρηγοριά, όταν το κακό που προέρχεται από τους ανθρώπους «συμμαχεί» με το κακό που προέρχεται από τον Σατανά, γεμίζοντάς μας πόνο και θλίψη. Εν Χριστώ έχουμε κάθε δικαίωμα να πούμε στο Σατανά (ή σε ανθρώπους που στηρίζουν το κακό): «Εσείς θελήσατε κακό εναντίον μου· ο Θεός, όμως, θέλησε να το μετατρέψει σε καλό». Ούτε ο Σατανάς, ούτε η ασθένεια, ούτε ο αμαρτωλός άνθρωπος είναι κυρίαρχοι. Μόνο ο Θεός είναι. Και είναι κυρίαρχος καλός και σοφός.

ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΣΠΟΥΡΓΙΤΙ, ΚΑΘΕ ΜΙΑ ΤΡΙΧΑ

Ο Ιησούς εκφράζει τη γλυκύτητα της κυριαρχίας του Θεού για τους μαθητές Του με τον πιο όμορφο τρόπο:

Δύο σπουργίτια δεν πουλιούνται για ένα ασσάριο; Ένα, όμως, απ' αυτά δεν θα πέσει επάνω στη γη, χωρίς το θέλημα του Πατέρα σας. Για σας, πάντως, και οι τρίχες του κεφαλιού σας είναι όλες αριθμημένες. Μη φοβηθείτε, λοιπόν· από πολλά σπουργίτια διαφέρετε εσείς. (Μτ 10,29-31)

Ούτε ένα σπουργίτι δεν πέφτει, παρά μόνο εάν αυτό είναι μέσα στο σχέδιο του Θεού. Ούτε ένας ιός δεν μετακινείται, παρά μόνο εάν αυτό είναι μέσα στο σχέδιο του Θεού. Η κυριαρχία του Θεού καλύπτει και την παραμικρή λεπτομέρεια. Και τι λέει στη συνέχεια ο Ιησούς; Τρία πράγματα: Έχετε μεγαλύτερη αξία απ' ό,τι πολλά σπουργίτια. Οι τρίχες του κεφαλιού σας είναι όλες αριθμημένες. Μην φοβάστε.

Γιατί όχι; Επειδή αυτή η κυριαρχία του Θεού που εκτείνεται και στις λεπτομέρειες της ζωής μας – είτε ζήσουμε είτε πεθάνουμε – υπηρετεί και την αγιότητα και τη δικαιοσύνη και την καλοσύνη και τη σοφία Του. Εν Χριστώ δεν είμαστε τα αναλώσιμα πiónια Του. Είμαστε τα πολύτιμα παιδιά Του. «Από πολλά σπυργίτια διαφέρετε εσείς».

Αυτό είναι το μυστικό που αναφέρθηκε νωρίτερα: *Το να γνωρίζουμε ότι η ίδια κυρίαρχη δύναμη που θα μπορούσε να σταματήσει τον κορωνοϊό, και που όμως δεν το κάνει, είναι η ίδια κυρίαρχη δύναμη που διατηρεί την ψυχή μέσα στην πανδημία. Και που όχι μόνο διατηρεί, αλλά και φροντίζει ώστε τα πάντα, γλυκά ή πικρά, να συνεργούν για το καλό μας – το καλό εκείνων, οι οποίοι αγαπούν τον Θεό και έχουν κληθεί εν Χριστώ (Ρωμ 8,28-30).*

ΑΘΑΝΑΤΟΣ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΕΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΜΟΥ

Αυτού του είδους η ακλόνητη εμπιστοσύνη μπροστά στο ενδεχόμενο και στον κίνδυνο του θανάτου εμπυχώνει εδώ και δύο χιλιάδες χρόνια τους πιστούς του Χριστού. Η αλήθεια της σοφής και αγαθοποιού κυριαρχίας του Θεού αποτέλεσε για χιλιάδες Χριστιανούς την δύναμη που τους στήριζε και τους έδινε ισορροπία την ώρα της από αγάπη θυσίας.

Για παράδειγμα, ο Henry Martyn, ιεραπόστολος στην Ινδία και στην Περσία, ο οποίος πέθανε μόλις 31 ετών (στις 16 Οκτωβρίου 1812), όταν προσβλήθηκε από πανώλη, (μάστιγα ανάλογη του κορωνοϊού), έγραφε στο ημερολόγιό του τον Ιανουάριο του 1812:

Όπως φαίνεται, η τρέχουσα χρονιά θα είναι περισσότερο επικίνδυνη σε σχέση με κάθε άλλη που έχω βιώσει· αλλά εάν ζήσω αρκετά, ώστε να ολοκληρώσω την Καινή Διαθήκη στην Περσική, η ζωή μου ύστερα θα έχει μικρότερη σημασία. Αλλά είτε ζήσω, είτε πεθάνω, μακάρι να μεγαλυνθεί ο Χριστός μέσα μου! Εάν Εκείνος έχει για μένα έργο να εκτελέσω, είναι αδύνατον να πεθάνω².

Το παραπάνω έχει συχνά αποδοθεί ως «είμαι αθάνατος, μέχρι η δουλειά που μου ανέθεσε ο Χριστός να έχει ολοκληρωθεί». Αυτό αληθεύει πλήρως. Και βασίζεται ξεκάθαρα στην αλήθεια πως ζωή και θάνατος βρίσκονται στα χέρια του κυρίαρχου Θεού μας. Πράγματι, όλη η υπόθεση του Χριστού και του Ευαγγελίου βρίσκεται στο χέρι Του. Επτά χρόνια νωρίτερα, ο Martyn, στην ηλικία των είκοσι τεσσάρων ετών, είχε γράψει:

Εάν ο Θεός δεν ήταν ο κυρίαρχος του σύμπαντος, πόσο δυστυχής θα ήμουν! Αλλά ο Κύριος βασιλεύει, ας χαίρεται η γη. Και η υπόθεση του Χριστού θα επικρατήσει. Ω, ψυχή μου, να χაίρεσαι με αυτή την προοπτική³.

Μέρος 2

**ΤΙ ΚΑΝΕΙ Ο ΘΕΟΣ ΜΕΣΩ ΤΟΥ
ΚΟΡΩΝΟΪΟΥ;
ΕΝΑ ΣΚΛΗΡΟ ΕΡΩΤΗΜΑ**

Προκαταρκτικές σκέψεις

Εάν ο Θεός δεν έχει απομακρυνθεί από τον θρόνο Του, εάν, πράγματι, κυβερνά «τα πάντα κατά τη βουλή του θελήματός του» (Εφ 1,11), και εάν αυτή η έξαρση του κορωνοϊού, με όλη την καταστροφή που φέρνει, ελέγχεται από τα άγια, δίκαια, αγαθά και σοφά χέρια Του, τότε τι κάνει μέσα απ' όλ' αυτά; Ποιοι είναι οι σκοποί Του;

ΣΤΑΜΑΤΑ ΝΑ ΚΟΙΤΑΣ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

Το πρώτο που έχω να πω, πριν επιχειρήσω να απαντήσω σε αυτή την ερώτηση, είναι πως, σε σύγκριση με τη σοφία του Θεού, η γνώμη μου έχει μηδαμινή αξία. Το ίδιο ισχύει και για τη δική σου γνώμη. Αυτό που σκεφτόμαστε, που έχουμε στο μυαλό μας, έχει μικρή σημασία. Η Βίβλος διδάσκει: «Αυτός που έχει το θάρρος του επάνω στη δική του καρδιά, είναι άφρονας» (Πρμ 28,26). Αντιθέτως προτρέπει: «Έλπιζε στον Κύριο με όλη σου την καρδιά, και να μην επιστηρίζεσαι στη σύνεσή σου» (Πρμ 3,5).

Εμείς οι άνθρωποι είμαστε πεπερασμένοι, αμαρτωλοί, η προσωπικότητά μας επηρεασμένη από την κουλτούρα που μας περιβάλλει, διαμορφωμένη (παραμορφωμένη συχνά) από τα γονίδια και την προσωπική μας ιστορία. Από την καρδιά, το μυαλό και το στόμα μας βγαίνουν κάθε είδους επιχειρήματα για να δικαιολογήσουμε τις προτιμήσεις μας. Έτσι, θα ήταν σοφό να προσέξουμε τα λόγια του προφήτη Ησαΐα, όταν προειδοποιεί,

«Παραιτηθείτε από άνθρωπο, που η πνοή του είναι στα ρουθούνια του· επειδή, σε τι είναι άξιος λόγου;» (Ησ 2,22).

Τότε, δεν είναι δείγμα θράσους εκ μέρους μου να γράψω αυτό το βιβλίο, πόσο μάλλον την ενότητα με τον τίτλο «Τι κάνει ο Θεός μέσω του κορωνοϊού»;

Όχι. Δεν είναι θράσος. Όχι, εφόσον ο Θεός έχει μιλήσει μέσα από τις Γραφές. Όχι, εφόσον ο Θεός καταδέχθηκε να μιλήσει με ανθρώπινα λόγια, έτσι ώστε να μπορέσουμε αληθινά (αν και «κατά μέρος») να γνωρίσουμε Εκείνον και τους δρόμους Του. Όχι, εάν τα λόγια του Παύλου είναι αληθή: «Από την οποία [χάρη] έκανε [ο Θεός] να περισσεύσει σε μας με κάθε σοφία και φρόνηση, καθώς γνωστοποίησε σε μας το μυστήριο του θελήματός του» (Εφ 1,8-9). Όχι, εάν, όπως λέει ο Παύλος, «μπορείτε *διαβάζοντας* να καταλάβετε τη γνώση μου στο μυστήριο του Χριστού» (Εφ 3,4).

Ο Θεός δεν σιωπά όσον αφορά τις ενέργειές Του μέσα στον κόσμο μας. Μας έδωσε τις Γραφές. Στο κεφάλαιο 2, υπέδειξα κάποιους λόγους, για τους οποίους μπορούμε να εμπιστευτούμε τη Βίβλο ως Λόγο του Θεού. Έτσι, δεν σκοπεύω να σκαρφιστώ δικές μου ιδέες σχετικά με το τι μπορεί να κάνει ο Θεός. Στόχος μου είναι να ακούσω τι έχει να μου πει μέσα από τη Γραφή και να σας το μεταφέρω.

«ΠΟΣΟ ΑΝΕΞΙΧΝΙΑΣΤΟΙ ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΟΥ»

Κάτι ακόμη που θα έπρεπε να πω, πριν επιχειρήσω να απαντήσω στην ερώτηση «Τι κάνει ο Θεός;», είναι ότι πάντα κάνει ένα δισεκατομμύριο πράγματα, τα οποία δεν γνωρίζουμε:

Πολλά έκανες εσύ, Κύριε, Θεέ μου, τα θαυμαστά σου έργα·
μάλιστα, τις σκέψεις σου για μας, δεν είναι δυνατόν κάποιος να
σου τις εκθέσει· αν ήθελα να τις εξαγγέλλω και να μιλάω γι'
αυτές, ξεπερνούν κάθε αριθμό. (Ψλ 40,5)

Τα σχέδια του Θεού σε σχέση με τον κορωνοϊό δεν είναι μόνον αμέτρητα· είναι, από πολλές απόψεις, ανεξιχνίαστα. «Ω, βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσης Θεού! Πόσο ανεξερεύνητες είναι οι κρίσεις του, και ανεξιχνίαστοι οι δρόμοι του!» (Ρωμ 11,33). Όμως όταν ο Παύλος έγραφε αυτά τα λόγια, δεν εννοούσε, «Άρα, κλείσε τη Βίβλο σου και επινόησε την δική σου πραγματικότητα».

Το αντίθετο. Αυτή η παρατήρηση για τους ανεξιχνίαστους δρόμους του Θεού αποτελεί την τελική κορύφωση ύστερα από έντεκα κεφάλαια που αναλύουν τα πιο όμορφα νέα του κόσμου και γράφτηκαν με τέτοιο τρόπο, ώστε να γίνουν κατανοητά από τον αναγνώστη. Για παράδειγμα, όταν ο Παύλος μιλάει για το αναπόφευκτο του πόνου, σχολιάζει:

Αλλά και καυχώμαστε στις θλίψεις· *γνωρίζοντας* ότι η θλίψη εργάζεται υπομονή, η δε υπομονή δοκιμή, η δε δοκιμή ελπίδα, η δε ελπίδα δεν ντροπιάζει, δεδομένου ότι η αγάπη του Θεού είναι ξεχυμένη μέσα στις καρδιές μας διαμέσου του Αγίου Πνεύματος. (Ρωμ 5,3-5)

«Γνωρίζοντας»! Οι Γραφές έχουν γραφτεί, ώστε να είμαστε σε θέση να *γνωρίζουμε* τα πράγματα που ο Θεός έχει αποκαλύψει. Ειδικά σε ό,τι αφορά τον πόνο – κι εδώ περιλαμβάνεται και η επιδημία του κορωνοϊού. Συνεπώς, *ανεξιχνίαστα* σημαίνει ότι ο Θεός κάνει πάντοτε περισσότερα από όσα μπορούμε να δούμε – και ακόμη και εκείνα που μπορούμε να δούμε, δεν θα τα είχαμε δει, εάν Εκείνος δεν τα είχε αποκαλύψει.

ΜΕ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Άρα, ο στόχος μου εδώ δεν είναι «να φανταστώ», όπως παρακινεί το διάσημο τραγούδι του John Lennon⁴. Εκείνος ζητά να φανταστούμε πως δεν υπάρχει παράδεισος, ούτε κόλαση, παρά μόνο ουρανός. Και μετά μας λέει ότι το να φανταστεί κανείς κάτι τέτοιο είναι εύκολο. Αρκεί η προσπάθεια. Σωστά. *Είναι* εύκολο. Υπερβολικά εύκολο. Ο κορωνοϊός απαιτεί αναμέτρηση με τη

σκληρή πραγματικότητα, δεν αντιμετωπίζεται με φαντασιώσεις. Ο Θεός και ο Λόγος Του είναι η πραγματικότητα που χρειαζόμαστε – ο Βράχος κάτω από τα πόδια μας. Άρα, ο στόχος μου εδώ είναι φωτίσω την πραγματικότητα, όχι να δημιουργήσω μια φανταστική πραγματικότητα. Ο στόχος μου είναι να ακούσω τι είπε ο Θεός και να το υπογραμμίσω, όχι να προβάλω πράγματα που εγώ φαντάζομαι.

Θέλω λοιπόν να αναδείξω τι διδάσκει η Βίβλος και στη συνέχεια να εξηγήσω πώς αυτές οι βιβλικές θέσεις συνδέονται με τον κορωνοϊό. Εσύ τελικά θα κρίνεις τι είναι σωστό.

Αυτό ακριβώς εννοούσε ο Ιησούς σχετικά με την «ερμηνεία των καιρών». Ήταν αγανακτισμένος με το γεγονός ότι οι άνθρωποι μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν τη λογική τους για να κατανοήσουν τις καιρικές συνθήκες, αλλά όχι τις ενέργειες του Θεού μέσα στην ιστορία:

Υποκριτές, το πρόσωπο της γης και του ουρανού ξέρετε να το διακρίνετε· τούτον, όμως, τον καιρό πώς δεν τον διακρίνετε; Γιατί, μάλιστα, και από μόνοι σας δεν κρίνετε το δίκαιο; (Λκ 12,56-57)

Έτσι, η ελπίδα μου είναι πως θα ζητήσεις τη βοήθεια του Θεού, θα σκύψεις στον Λόγο του Θεού, και θα κρίνεις εσύ ο ίδιος αν αυτό που θα διαβάσεις στις παρακάτω σελίδες είναι σωστό. Ελπίζω πως θα εξετάσεις ό,τι θα ειπωθεί με γνώμονα τις Γραφές (Α΄ Ιω 4,1), και πως θα κρατήσεις αυτό που είναι το σωστό (Α΄ Θεσ 5,21).

ΕΞΙ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ

Πολλές σελίδες θα μπορούσαν να γραφτούν σχετικά με τις έξι απαντήσεις που θα δώσω στην ερώτηση, «Τι κάνει ο Θεός μέσω του κορωνοϊού;» Αλλά, εξαιτίας του επειγόντος της περιστάσης, δεν θα αφιερώσω χρόνο σε αυτό. Το μόνο που θα κάνω είναι να υποδείξω τα μονοπάτια της βιβλικής αλήθειας, τα οποία ελπίζω να ακολουθήσεις, όταν κλείσεις αυτό το βιβλίο. Θα ευχόμουν να

μπορούσαμε να περπατήσουμε μαζί αυτά τα μονοπάτια. Αλλά πρέπει να σε αφήσω να το κάνεις μόνος. Μακάρι ο Θεός να σε οδηγήσει.

Τι κάνει λοιπόν ο Θεός μέσω του κορωνοϊού;

6. Απεικόνιση της ηθικής φρίκης

Πρώτη απάντηση

Με την κρίση του κορωνοϊού, όπως και με όλες τις άλλες συμφορές, ο Θεός δίνει στον κόσμο μία ορατή εικόνα της ηθικής φρίκης και της πνευματικής ασχήμιας της αμαρτίας, η οποία πηγάζει από την περιφρόνηση του Θεού.

Πράγματι, η αμαρτία είναι η αιτία της δυστυχίας που μας περιβάλλει, και το τρίτο κεφάλαιο της Βίβλου περιγράφει την είσοδό της στον κόσμο. Δείχνει πως στην αμαρτία βρίσκεται η ρίζα του κακού, του πόνου και της απόγνωσης που πλήττουν ολόκληρη την ανθρωπότητα (Γέν 3,1-19). Ο Παύλος συνόψισε το θέμα ως εξής (Ρωμ 5,12): «Γι' αυτό, όπως διαμέσου ενός ανθρώπου η αμαρτία μπήκε μέσα στον κόσμο, και με την αμαρτία ο θάνατος, και με τον τρόπο αυτό ο θάνατος πέρασε μέσα σε όλους τους ανθρώπους, για τον λόγο ότι όλοι αμάρτησαν».

Το αποτέλεσμα είναι ηθικά συντρίμια, ένας χαλασμένος κόσμος. Όλη του η ομορφιά είναι πια συνυφασμένη με το κακό, με καταστροφές, με αρρώστιες, με την αποτυχία. Ο Θεός τον είχε δημιουργήσει τέλειο. «Και είδε ο Θεός όλα όσα δημιούργησε· και πράγματι, ήσαν πολύ καλά» (Γέν 1,31). Όμως από την πτώση της ανθρωπότητας στην αμαρτία έως τη σημερινή μέρα η ιστορία, παρ'

όλα τα θαυμάσια που έχει να επιδείξει, είναι παράλληλα ένας «ιμάντας» μεταφοράς πτωμάτων.

Η ΠΤΩΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Η Βίβλος δεν βλέπει αυτή την καταστροφή απλά σαν κάτι το φυσικό, αλλά σαν την κρίση του Θεού επάνω σε έναν κόσμο, στον οποίο έχει διεισδύσει η αμαρτία. Παρακάτω βλέπουμε πώς περιέγραψε ο Παύλος τις συνέπειες της κρίσης του Θεού επάνω στον κόσμο εξαιτίας της αμαρτίας:

Επειδή η φύση υποτάχθηκε στη ματαιότητα, όχι θεληματικά, αλλά εξαιτίας εκείνου που την υπέταξε, με την ελπίδα ότι, και η ίδια η κτίση θα ελευθερωθεί από τη δουλεία της φθοράς, και θα μεταβεί στην ελευθερία της δόξας των παιδιών του Θεού. Επειδή, γνωρίζουμε ότι, ολόκληρη η κτίση συστενάζει, και συμπάσχει με τις ωδίνες, μέχρι και τώρα. (Ρωμ 8,20-22)

Θνητότητα. Σκλαβιά στη διαφθορά. Στεναγμοί πόνου. Αυτές είναι εικόνες της πανανθρώπινης τραγωδίας και του πόνου που προκάλεσε η είσοδος της αμαρτίας στον κόσμο. Και ο Παύλος δηλώνει πως αυτή η καταστροφή οφείλεται στην κρίση του Θεού: «Η φύση υποτάχθηκε στη ματαιότητα ... εξαιτίας εκείνου που την υπέταξε». Στη συνέχεια όμως γίνεται λόγος για μια ελπίδα πως «η κτίση θα ελευθερωθεί από τη δουλεία της φθοράς» (Ρωμ 8,20-21). Άρα δεν είναι ο Σατανάς που την υπέταξε. Δεν είναι ο Αδάμ. Είναι ο Θεός που συγχρόνως έδωσε την ελπίδα της απελευθέρωσης. Όπως αναφέρει ο Παύλος (Ρωμ 5,16): «Η κρίση εξαιτίας του ενός έγινε για κατάκριση.»

ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΥΦΙΣΤΑΝΤΑΙ ΤΙΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Βέβαια, αυτό το βιβλικό χωρίο ακτινοβολεί ελπίδα – είναι η «ελευθερία της δόξας των παιδιών του Θεού» (Ρωμ 8,21). Ο Θεός

έχει ένα εκπληκτικό σχέδιο για τη νέα δημιουργία Του, όταν «θα εξαλείψει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους» (Απ 21,4). Αλλά προς το παρόν, υφιστάμεθα όλοι την κρίση Του. Έχει υποτάξει τον κόσμο στον θάνατο, στην καταστροφή και δυστυχία.

Ναι, ακόμη κι εμείς τα δικά Του παιδιά – τα οποία «προόρισε σε υιοθεσία» (Εφ 1,5), τα απολύτρωσε διά του αίματος του Υιού Του (Εφ 1,7), και τα κατέστησε κληρονόμους αιώνιας ζωής (Εφ 1,18) – υποφέρουμε και πεθαίνουμε εξαιτίας της κρίσης του Θεού κατά την Πτώση. «Αλλά και εμείς οι ίδιοι που έχουμε την απαρχή του Πνεύματος, και εμείς οι ίδιοι στενάζουμε μέσα μας, περιμένοντας την υιοθεσία, την απολύτρωση του σώματός μας» (Ρωμ 8,23). *Χριστιανοί* παρασύρονται στα τσουνάμι. *Χριστιανοί* σκοτώνονται σε τρομοκρατικές επιθέσεις. *Χριστιανοί* μολύνονται με τον κορωνοϊό.

ΕΞΑΓΝΙΣΜΟΣ, ΟΧΙ ΤΙΜΩΡΙΑ

Η διαφορά για τους Χριστιανούς – εκείνους που αποδέχονται τον Χριστό ως τον ύψιστο θησαυρό τους – είναι πως η εμπειρία μας από αυτή τη φθορά δεν συνιστά κατάκριση. «Δεν υπάρχει, λοιπόν, τώρα καμία κατάκριση για εκείνους που είναι στον Ιησού Χριστό» (Ρωμ 8,1). Ο πόνος μάς εξαγνίζει, δεν μας τιμωρεί.

«Ο Θεός δεν μας προσδιόρισε για οργή» (Α΄ Θεσ 5,9). Πεθαίνουμε από αρρώστιες και καταστροφές όπως όλοι οι άνθρωποι. Όμως για εκείνους που είναι εν Χριστώ, το «κεντρί» του θανάτου έχει αφαιρεθεί (Α΄ Κορ 15,55). «Το να πεθάνω είναι κέρδος» (Φιλ 1,21). Το να αναχωρήσω σημαίνει «να είμαι με τον Χριστό» (Φιλ 1,23).

Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ – Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗ

Όταν συνδέω τις θλίψεις αυτού του κόσμου με την κρίση του Θεού, δεν κλείνω τα μάτια μου μπροστά στο γεγονός πως ο Σατανάς

εμπλέκεται κατά ιδιαίτερο τρόπο στην παγκόσμια θλίψη μας. Η Βίβλος τον αποκαλεί «θεό τούτου του κόσμου» (Β΄ Κορ 4,4), και «άρχοντα αυτού του κόσμου» (Ιω 12,31), καθώς και «άρχοντα της εξουσίας του αέρα» (Εφ 2,2). Υπήρξε εξαρχής ανθρωποκτόνος (Ιω 8,44). Κρατά δεμένους και καταδυναστεύει τους ανθρώπους με πολλές ασθένειες (Λκ 13,16, Πράξ 10,38).

Συγχρόνως όμως η δράση του Σατανά ελέγχεται από τον Θεό. Δεν ενεργεί χωρίς να το επιτρέψει ο Θεός. Ενεργεί μόνον με άδεια και περιορισμένα (Ιώβ 1,12, 2,6, Λκ 22,31, Β΄ Κορ 12,7). Τελικά, ο Θεός αποφασίζει για την έκταση της καταστροφής που θα προκαλέσει ο Σατανάς και αυτή η καταστροφή αποτελεί μέρος της κρίσης του Θεού, την οποία ο Σατανάς υπηρετεί – ακούσια.

ΕΡΩΤΗΣΗ – ΚΛΕΙΔΙ

Εδώ, λοιπόν, είναι η ερώτηση που εστιάζει με ιδιαίτερο τρόπο στη σημασία της πανδημίας: Γιατί ο Θεός επέβαλε μία *φυσική* κρίση επάνω στον κόσμο για ένα κακό *ηθικό*; Ο Αδάμ και η Εύα αφήφισαν τον Θεό. Οι καρδιές τους στράφηκαν κατά του Θεού. Προτίμησαν την προσωπική τους σοφία αντί της σοφίας του Θεού. Επέλεξαν την ανεξαρτησία έναντι της εμπιστοσύνης. Αυτή η *αθέτηση*, η *προτίμηση* και η *επιλογή* ήταν το πνευματικό και ηθικό κακό, αμαρτία που εκδηλώθηκε πρώτα στην *ψυχή*, όχι στο σώμα. Στρεφόταν πρωταρχικά εναντίον του Θεού, όχι εναντίον ανθρώπων.

Όμως ως απάντηση στην ηθική και πνευματική ανταρσία, ο Θεός αφήνει τον *φυσικό* κόσμο έκθετο στις καταστροφές και στη δυστυχία. Γιατί; Γιατί να μην αφήσει τον φυσικό κόσμο άθικτο και, αντίθετα, να φέρει πόνο στην ανθρώπινη ψυχή, εφόσον εκεί άρχισαν όλα;

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Η δική μου ερμηνεία: Ο Θεός υπέταξε τον φυσικό κόσμο στην κατάρρα, έτσι ώστε η φρίκη γύρω μας από τις ασθένειες και τις

καταστροφές, να γίνει μια ζωντανή εικόνα του πόσο τρομερή είναι η αμαρτία. Με άλλα λόγια, *το φυσικό κακό είναι μία παραβολή, το βαθύτερο μήνυμα ενός θεατρικού έργου, ένας οδοδείκτης προς την ηθική προσβολή που αποτέλεσε η ανταρσία ενάντια στον Θεό.*

Πού μπορεί να στηρίζεται αυτή η ερμηνεία; Στο γεγονός ότι στην παρούσα μετα-πτωτική κατάσταση της ανθρωπότητας, καθώς είμαστε τυφλωμένοι από την αμαρτία, δεν μπορούμε να δούμε ή να αισθανθούμε πόσο αποκρουστική είναι η αμαρτία που στρέφεται εναντίον του Θεού. Ελάχιστοι άνθρωποι στον κόσμο αισθάνονται πόσο τρομερό είναι το να προτιμά κανείς άλλα πράγματα αντί του Θεού. Ποιος χάνει τον ύπνο του εξαιτίας του ότι καθημερινά περιφρονούμε και προσβάλλουμε τον Θεό μέσα από την αμέλεια και την ανυπακοή μας;

Όμως, πόσο πολύ αισθανόμαστε τον φυσικό μας πόνο! Πόσο αγανακτούμε, εάν ο Θεός αγγίζει τα σώματά μας! Μπορεί να μην θλιβόμαστε για τον τρόπο με τον οποίο σε καθημερινή βάση εξευτελίζουμε τον Θεό μέσα στις καρδιές μας. Αλλά αν έρθει ο κορωνοϊός να απειλήσει τα σώματά μας, τότε σίγουρα ο Θεός τραβά την προσοχή μας! Συμβαίνει όμως πράγματι αυτό; *Έτσι ο φυσικός πόνος είναι το σάλπισμα του Θεού, για να αντιληφθούμε ότι κάτι πάει φοβερά άσχημα στον κόσμο μας. Η ασθένεια και η όποια δυσμορφία στη φυσική σφαίρα είναι εικόνες του Θεού για το τι σημαίνει αμαρτία στην πνευματική σφαίρα.*

Και αυτό είναι αλήθεια, αν και κάποιοι από τους πλέον θεοσεβείς ανθρώπους στον κόσμο φέρουν στο σώμα τους ασθένειες και φυσικές ανωμαλίες. Καταστροφές και δυστυχία στο φυσικό πεδίο αποτελούν «πρόγευση» του «μισθού» που αρμόζει στην αμαρτία. Κατά την ημέρα της Κρίσης η αντιμισθία που θα λάβει η αμαρτία θα είναι χίλιες φορές σκληρότερη. Φυσικές καταστροφές και φυσικός πόνος αποτελούν προειδοποιήσεις, κλήσεις αφύπνισης, προκειμένου ο άνθρωπος να δει την ηθική φρίκη και την πνευματική ασχήμια της αμαρτίας εναντίον του Θεού.

Αν μπορούσαμε μόνο να δούμε και να συναισθανθούμε πόσο αποκρουστικό, πόσο προσβλητικό, πόσο αισχρό είναι να φερόμαστε με περιφρόνηση προς τον Δημιουργό μας, να Τον αγνοούμε και να μην Τον εμπιστευόμαστε, να Τον εξευτελίζουμε και να Του δίνουμε λιγότερη προσοχή, από ό,τι δίνουμε στο στυλ των μαλλιών μας μπροστά στον καθρέφτη!

Πρέπει αυτό να το δούμε και να το συνειδητοποιήσουμε, αλλιώς δεν θα στραφούμε στον Χριστό για να βρούμε την σωτηρία από την ασχήμια της αμαρτίας. Μπορεί να κλαίμε με λυγμούς, προκειμένου να ξεφύγουμε από την *τιμωρία* της αμαρτίας. Άραγε όμως βλέπουμε, μισούμε την ηθική *ασχήμια* της αμαρτίας, η οποία εξευτελίζει τον Θεό; Εάν δεν το κάνουμε, δεν θα είναι επειδή ο Θεός δεν μας έχει δώσει ζωντανές εικόνες αυτής της ασχήμιας μέσα από τη δυστυχία και τον πόνο που πλήττουν το σώμα και τον φυσικό κόσμο – όπως τώρα με την επιδημία του κορωνοϊού Γι' αυτόν τον λόγο, ο Θεός γεμάτος έλεος κράζει αυτές τις μέρες προς εμάς: «Ξυπνήστε! Έτσι μοιάζει η αμαρτία που στρέφεται έναντι στον Θεό! Είναι τρομερή και άσχημη. Και πολύ πιο επικίνδυνη απ' ό,τι ο κορωνοϊός!»

7. Συγκεκριμένες Θεϊκές κρίσεις

Δεύτερη απάντηση

Για κάποιους ανθρώπους η μόλυνση από τον κορωνοϊό αποτελεί συγκεκριμένη κρίση του Θεού πάνω στην αμαρτωλή τους στάση και ζωή.

Το γεγονός πως η δυστυχία στο σύνολό της είναι αποτέλεσμα της Πτώσης – ένα αποτέλεσμα δηλαδή της εισόδου της αμαρτίας στον κόσμο ως πράξης προσβολής και ανταρσίας κατά του Θεού – δεν σημαίνει ότι κάθε ατομική ταλαιπωρία αποτελεί συγκεκριμένη κρίση για προσωπικές αμαρτίες. Για παράδειγμα, η ταλαιπωρία του Ιώβ δεν οφειλόταν σε συγκεκριμένες του αμαρτίες. Η πρώτη πρόταση του βιβλίου του Ιώβ το ξεκαθαρίζει: «[Ο] Ιώβ ... ήταν άμεμπτος και ευθύς, και φοβόταν τον Θεό, και έμενε μακριά από το κακό» (Ιώβ 1,1).

Και όπως είδαμε νωρίτερα, οι ίδιοι οι άνθρωποι του Θεού βιώνουν πολλές από τις φυσικές συνέπειες της κρίσης Του. Ο Απόστολος Πέτρος το έθεσε ως εξής:

Έφτασε ο καιρός του να αρχίσει η κρίση από τον οίκο του Θεού και αν αρχίζει πρώτα από μας, τι θα είναι το τέλος εκείνων που απειθούν στο Ευαγγέλιο του Θεού; Και «αν ο δίκαιος μόλις

σώζεται, ο ασεβής και ο αμαρτωλός πού θα φανεί;». (Α΄ Πέ 4,17-18)

Για «τον οίκο του Θεού», αυτή η κρίση του Θεού έχει στόχο τον καθαρισμό, όχι την τιμωρία. Άρα, ο πόνος δεν οφείλεται πάντα σε συγκεκριμένες κρίσεις του Θεού πάνω σε συγκεκριμένες αμαρτίες. Όμως μερικές φορές ο Θεός χρησιμοποιεί την ασθένεια για να φέρει ειδική κρίση σε εκείνους οι οποίοι Τον απορρίπτουν και συνειδητά παραδίδονται στην αμαρτία.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΚΡΙΣΕΩΝ ΓΙΑ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΕΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ

Θα δώσω δύο παραδείγματα συγκεκριμένης κρίσης του Θεού πάνω σε συγκεκριμένες αμαρτίες.

Στο κεφάλαιο 12 των Πράξεων διαβάζουμε ότι ο βασιλιάς Ηρώδης ύψωσε τον εαυτό του αυτοαποκαλούμενος «θεός». «Και αμέσως, ένας άγγελος του Κυρίου τον πάταξε, επειδή δεν έδωσε τη δόξα στον Θεό· και αφού έγινε σκωληκόβρωτος, ξεψύχησε» (Πράξ 12,23). Κατά τον ίδιο τρόπο ο Θεός μπορεί να φέρει την κρίση σε όλους εκείνους, οι οποίοι εξυψώνουν τον εαυτό τους. Πράγμα που σημαίνει βέβαια πως θα έπρεπε να απορούμε, γιατί οι περισσότεροι από τους άρχοντες αυτού του κόσμου δεν πέφτουν νεκροί κάθε μέρα εξαιτίας της αλαζονείας τους απέναντι στον Θεό και στους ανθρώπους. Σ' αυτή την περίπτωση όμως εκδηλώνεται η μακροθυμία του Θεού, η οποία αντανακλά το μεγάλο Του έλεος.

Ένα άλλο παράδειγμα είναι η αμαρτία της ομοφυλοφιλικής σχέσης. Στην επιστολή προς Ρωμαίους (1,27) ο Απόστολος Παύλος γράφει: «Παρόμοια δε και οι άνδρες, αφήνοντας τη φυσική χρήση της γυναίκας, άναψαν μέσα τους από την επιθυμία τους ο ένας προς τον άλλον, κάνοντας την ασχημοσύνη, αρσενικοί σε αρσενικούς, και απολαμβάνοντας στον εαυτό τους την πρέπουσα αντιμισθία της πλάνης τους». Αυτή η «πρέπουσα αντιμισθία» είναι η οδυνηρή συνέπεια της αμαρτίας τους «στον εαυτό τους».

Αυτή η «πρέπουσα αντιμισθία» είναι ένα μόνο παράδειγμα της κρίσης του Θεού, όπως διαβάζουμε και πάλι στην επιστολή προς Ρωμαίους (1,18): «Η οργή του Θεού αποκαλύπτεται από τον ουρανό επάνω σε κάθε ασέβεια και αδικία ανθρώπων, που κατακρατούν την αλήθεια με μέσα αδικίας». Γι' αυτόν τον λόγο, ενώ κάθε συμφορά δεν αποτελεί συγκεκριμένη κρίση για συγκεκριμένες αμαρτίες, για κάποιες αυτό ισχύει.

«ΚΥΡΙΕ, ΕΞΕΤΑΣΕ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΟΥ»

Γι' αυτόν τον λόγο, δεν μπορούμε να βλέπουμε τον κορωνοϊό μονοσήμαντα, σαν μια τιμωρία για κάθε άνθρωπο. Πιστοί άνθρωποι, γεμάτοι με την αγάπη και το Πνεύμα του Θεού, πιστοί που οι αμαρτίες τους συγχωρήθηκαν διά του Ιησού Χριστού είναι πιθανόν να νοσήσουν από κορωνοϊό και να πεθάνουν. Κι όμως είναι σωστό, ο καθένας από εμάς να εξετάσει τη δική του καρδιά για να διακρίνει, εάν η ταλαιπωρία μας αποτελεί κρίση του Θεού επάνω στον τρόπο ζωής μας.

Εάν έρθουμε στον Χριστό, μπορούμε να γνωρίζουμε ότι η ταλαιπωρία μας δεν αποτελεί τιμωρητική κρίση εκ μέρους του Θεού. Μπορούμε να το γνωρίζουμε, επειδή ο Ιησούς είπε: «Εκείνος που ακούει τον λόγο μου, και πιστεύει σ' αυτόν που με απέστειλε, έχει αιώνια ζωή, και σε κρίση δεν έρχεται, αλλά έχει ήδη μεταβεί από τον θάνατο στη ζωή» (Ιω 5,24). Δεν υπάρχει κατάκριση για εκείνους που είναι εν Χριστώ Ιησού (Ρωμ 8,1). Πρόκειται για παιδεία, όχι καταστροφή. «Επειδή, όποιον ο Κύριος αγαπάει, τον περνάει από παιδεία και μαστιγώνει κάθε γιο τον οποίο παραδέχεται» (Εβρ 12,6).

8. Αφύπνιση για τη Δεύτερη Έλευση

Τρίτη απάντηση

Ο κορωνοϊός είναι το εγερτήριο σάλπισμα του Θεού, που μας καλεί να προετοιμαστούμε για τη Δεύτερη Έλευση του Χριστού.

Αν και η ιστορία της Χριστιανικής εκκλησίας είναι γεμάτη από αποτυχημένες προβλέψεις σχετικά με το τέλος του κόσμου, η αλήθεια παραμένει: ο Ιησούς Χριστός θα έρθει ξανά. «Άνδρες Γαλιλαίοι,» ήταν τα λόγια του αγγέλου μετά την ανάληψη του Ιησού, «γιατί στέκεστε κοιτάζοντας στον ουρανό; Αυτός ο Ιησούς, που αναλήφθηκε από σας στον ουρανό, θάρθει έτσι, με τον ίδιο τρόπο που τον είδατε να πορεύεται στον ουρανό» (Πράξ 1,11).

Κατά την έλευσή Του, θα κρίνει τον κόσμο:

Και όταν έρθει ο Υιός του ανθρώπου μέσα στη δόξα του, και όλοι οι άγιοι άγγελοι μαζί του, τότε θα καθήσει επάνω στο θρόνο της δόξας του. Και μπροστά του θα συναχτούν όλα τα έθνη· και θα τους χωρίσει από αναμεταξύ τους, όπως ο ποιμένας χωρίζει τα πρόβατα από τα ερίφια. (Μτ 25,31-32)

Για εκείνους οι οποίοι δεν είναι έτοιμοι να συναντήσουν τον Χριστό, εκείνη η μέρα θα έρθει ξαφνικά, σαν παγίδα:

Προσέχετε, μάλιστα, στον εαυτό σας, μήπως και βαρύνουν οι καρδιές σας μέσα σε κραιπάλη και μεθύσι και βιοτικές μέριμνες, και έρθει επάνω σας ξαφνικά εκείνη η ημέρα. (Λκ 21,34)

ΑΡΧΕΣ ΩΔΙΝΩΝ

Ο Ιησούς είπε πως θα υπάρξουν ενδείξεις της επικείμενης έλευσής Του – όπως πόλεμοι, λιμοί, και σεισμοί (Μτ 24,7). Ονόμασε αυτά τα σημάδια «αρχές ωδίνων» (Μτ 24,8). Η γη παραλληλίζεται με μια γυναίκα σε ωδίνες τοκετού, καθώς αγωνίζεται να γεννήσει τον νέο κόσμο, που ο Ιησούς με τον ερχομό Του θα δημιουργήσει.

Ο Παύλος παίρνει αυτόν τον συμβολισμό και τον χρησιμοποιεί στην επιστολή προς Ρωμαίους (8,22), χαρακτηρίζοντας ως ωδίνες όλους τους στεναγμούς πόνου της ανθρώπινης ιστορίας – όλη τη θλίψη από τις καταστροφές και τις ασθένειες (όπως τώρα ο κορωνοϊός). Περιέγραψε τις ασθένειές μας σαν μέρος των ωδίνων που θα φέρουν αυτόν τον καινούριο κόσμο. Στενάζουμε καθώς αναμένουμε τη λύτρωση των σωμάτων μας κατά την έλευση του Ιησού, όταν θα αναστήσει τους νεκρούς και θα μας δώσει νέα, δοξασμένα σώματα (Φιλ 3,21):

Και η ίδια η κτίση θα ελευθερωθεί από τη δουλεία της φθοράς, και θα μεταβεί στην ελευθερία της δόξας των παιδιών του Θεού. Επειδή, γνωρίζουμε ότι, ολόκληρη η κτίση συστενάζει, και συμπάσχει με ωδίνες, μέχρι και τώρα. Και όχι μονάχα αυτή, αλλά και εμείς οι ίδιοι που έχουμε την αρχή του Πνεύματος, και εμείς οι ίδιοι στενάζουμε μέσα μας, περιμένοντας την υιοθεσία, την απολύτρωση του σώματός μας. (Ρωμ 8,21-23)

ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ!

Αυτό που θέλω να τονίσω είναι το εξής: Ο Ιησούς θέλει να δούμε τις ωδίνες (συμπεριλαμβανομένου και του κορωνοϊού) ως υπενθυμίσεις και προειδοποιήσεις για το γεγονός ότι έρχεται και ότι πρέπει να είμαστε έτοιμοι. «Κι εσείς να γίνεστε έτοιμοι· επειδή, κατά την ώρα που δεν στοχάζεστε, έρχεται ο Υιός του ανθρώπου» (Μτ 24,44).

Δεν χρειαζόμαστε αυτόματη υπενθύμιση για να πάρουμε στα σοβαρά τα λόγια του Ιησού. Και αυτό που λέει είναι αλάνθαστο: «Προσέχετε, *αγρυπνείτε*, και προσεύχεστε για τον λόγο ότι, δεν ξέρετε πότε είναι ο καιρός. ... *Αγρυπνείτε*, λοιπόν· επειδή, δεν ξέρετε πότε έρχεται ο κύριος του σπιτιού ... Και όσα λέω προς εσάς, τα λέω προς όλους: *Να αγρυπνείτε*» (Μκ 13,33-37).

Το μήνυμα είναι ξεκάθαρο. *Αγρυπνείτε. Αγρυπνείτε. Αγρυπνείτε.* Και οι ωδίνες του φυσικού κόσμου σχετίζονται με αυτό το μήνυμα. Κι όμως, υπάρχουν τόσοι πολλοί άνθρωποι που δεν αγρυπνούν! Παρά την ξέφρενη δραστηριότητά τους, βρίσκονται σε βαθύ ύπνο όσον αφορά την αναμονή της έλευσης του Ιησού Χριστού. Ο κίνδυνος είναι μεγάλος. Και ο κορωνοϊός είναι ένα εγερτήριο αγάπης, για να ετοιμαστούμε.

Αυτός είναι ο δρόμος για την προετοιμασία: Ελάτε στον Ιησού Χριστό για να λάβετε τη συγχώρηση των αμαρτιών σας, βαδίζετε καθημερινά στο Φως Του. Τότε και για σας θα ισχύουν αυτά τα λόγια:

Δεν είστε σε σκοτάδι, ώστε η ημέρα να σας καταφτάσει σαν κλέφτης. Όλοι εσείς είστε γιοι του φωτός. ... Άρα, λοιπόν, ας μη κοιμόμαστε. ... Δεδομένου ότι, ο Θεός δεν μας προσδιόρισε για οργή, αλλά για απόλαυση σωτηρίας, διαμέσου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο οποίος πέθανε για χάρη μας, ώστε, είτε αγρυπνούμε είτε κοιμόμαστε, να ζήσουμε μαζί του. (Α΄ Θεσ 5,4-10)

9. Ευθυγράμμιση με την άπειρη αξία του Χριστού

Τέταρτη απάντηση

Ο κορωνοϊός είναι το βροντερό κάλεσμα του Θεού προς όλους εμάς, για να μετανοήσουμε και να ευθυγραμμίσουμε τις ζωές μας σύμφωνα με την άπειρη αξία που είναι ο Χριστός.

Η πανδημία του κορωνοϊού δεν είναι το μοναδικό γεγονός που μας καλεί σε μετάνοια. Πράγματι, όλες οι φυσικές καταστροφές – είτε πλημμύρες, λιμοί, ακρίδες, τσουνάμι, είτε ασθένειες – είναι οι οδυνηρές, αλλά γεμάτες αγάπη προσκλήσεις του Θεού για μετάνοια.

Αυτό το διαπιστώνουμε από τον τρόπο με τον οποίο ο Ιησούς αντιδρά απέναντι σε τραγικά γεγονότα, όπως διαβάζουμε στο Ευαγγέλιο του Λουκά (13,1-5):

Κατά τον καιρό εκείνο ήρθαν μερικοί αναγγέλοντας προς αυτόν για τους Γαλιλαίους, το αίμα των οποίων ο Πιλάτος ανέμιξε με τις θυσίες τους. Και ο Ιησούς, απαντώντας, είπε σ' αυτούς: Νομίζετε ότι αυτοί οι Γαλιλαίοι ήσαν αμαρτωλοί περισσότερο από όλους τους Γαλιλαίους, επειδή έπαθαν τέτοια πράγματα; Όχι, σας λέω· αλλά, αν δεν μετανοείτε, όλοι παρόμοια θα

απολεστείτε. Ή, εκείνοι οι 18, επάνω στους οποίους έπεσε ο πύργος στον Σιλωάμ, και τους θανάτωσε, νομίζετε ότι αυτοί ήσαν περισσότερο αμαρτωλοί από όλους τους ανθρώπους, που κατοικούν στην Ιερουσαλήμ; Όχι, σας λέω· αλλά αν δεν μετανοείτε, όλοι παρόμοια θα απολεστείτε.

Ο Πιλάτος είχε σφαγιάσει πιστούς συναθροισμένους στον ναό. Ο πύργος του Σιλωάμ είχε καταρρεύσει σκοτώνοντας δεκαοκτώ παρευρισκόμενους. Η μία συμφορά ήταν καρπός της ανθρώπινης κακίας. Η άλλη ήταν προφανώς ατύχημα.

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΣΥΜΦΟΡΑΣ – ΓΙΑ ΣΕΝΑ

Τα πλήθη θέλουν να μάθουν από τον Ιησού: «Τι σημαίνει αυτό; Ήταν μια ενέργεια συγκεκριμένης κρίσης του Θεού επάνω σε συγκεκριμένες αμαρτίες;». Η απάντηση του Ιησού είναι καταπληκτική. Δίνει μία ερμηνεία αυτών των καταστροφών, η οποία αφορά τον καθένα, όχι μόνον αυτούς που πέθαναν. Και για τις δύο περιπτώσεις, λέει: «Όχι, εκείνοι που δολοφονήθηκαν από τον Πιλάτο και εκείνοι που συνθλίφθηκαν κάτω από τον πύργο δεν ήταν χειρότεροι αμαρτωλοί από – εσάς».

Εσάς; Γιατί αναφέρει τη *δική τους* αμαρτία; Δεν ζητούσαν τη γνώμη Του για τη *δική τους* αμαρτία. Ήταν περίεργοι για ό,τι αφορούσε τους άλλους. Ήθελαν να μάθουν τι σήμαιναν οι συμφορές αυτές για τα θύματα, όχι για τους υπόλοιπους από εμάς.

Αυτό είναι που κάνει την απάντηση του Ιησού καταπληκτική. Είπε στην ουσία, ότι το νόημα αυτών των καταστροφών αφορά τους πάντες. Και το μήνυμα είναι: «Μετανοήστε, ή χάνεστε.» Το λέει δύο φορές: «Αν δεν μετανοείτε, όλοι παρόμοια θα απολεστείτε» (Λκ 13,3). «Αν δεν μετανοείτε, όλοι παρόμοια θα απολεστείτε» (Λκ 13,5).

ΦΙΛΕΥΣΠΛΑΧΝΗ ΚΛΗΣΗ ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙΡΟΣ

Τι κάνει εδώ ο Ιησούς; Στρέφει την κατάπληξη των ανθρώπων προς άλλη κατεύθυνση. Η κατάπληξη που παρότρυνε αυτούς τους ανθρώπους να ρωτήσουν τον Χριστό είχε λανθασμένη αφετηρία. Τους κατέπληξε το γεγονός ότι άνθρωποι δολοφονήθηκαν τόσο σκληρά και ότι καταπλακώθηκαν τόσο άδικα. Όμως ο Ιησούς λέει: «Θα έπρεπε να σας κατέπλησσε το γεγονός ότι δεν ήσασταν εσείς εκείνοι που δολοφονήθηκαν και συνθλίφθηκαν. Αλήθεια, εάν δεν μετανοήσετε, εσείς οι ίδιοι κάποια μέρα θα αντιμετωπίσετε μια παρόμοια κρίση ».

Από αυτό συμπεραίνω, ότι μέσα σε όλες τις παρόμοιες συμφορές ο Θεός έχει να δώσει ένα μήνυμα αγάπης και ευσπλαχνίας: Είμαστε όλοι αμαρτωλοί, ο δρόμος που βαδίζουμε οδηγεί στην απώλεια, οι συμφορές είναι σπλαχνικές προειδοποιήσεις από τον Θεό για να μετανοήσουμε και να σωθούμε, όσο ακόμη είναι καιρός. Ο Ιησούς στρέφει την προσοχή των συνομιλητών Του από τους νεκρούς στους ζωντανούς και ουσιαστικά τους λέει: «Ας μην μιλήσουμε για τους νεκρούς ας μιλήσουμε για σας. Αυτό επείγει περισσότερο. Ό,τι συνέβη σ' εκείνους, αφορά εσάς. Το σημαντικότερο ζήτημά σας δεν είναι η δική τους αμαρτία, αλλά η δική σας αμαρτία». Νομίζω πως αυτό είναι το μήνυμα του Θεού για τον κόσμο μέσα σε τούτη την έξαρση του κορωνοϊού. Καλεί τον κόσμο σε μετάνοια, όσο υπάρχει ακόμη χρόνος.

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ *METANOIA*;

Ας μιλήσουμε πιο συγκεκριμένα. Τι σημαίνει *μετάνοια*; Στην Καινή Διαθήκη η λέξη σημαίνει αλλαγή της καρδιάς και του νου. Όχι μια επιφανειακή αλλαγή γνώμης, αλλά μια βαθιά μεταμόρφωση, που θα μας οδηγήσει να γνωρίσουμε και να αγαπήσουμε περισσότερο από το κάθε τι τον Θεό και τον Ιησού γι' αυτό που πραγματικά είναι. Ο Ιησούς περιέγραψε την αλλαγή ως εξής:

Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου από όλη την καρδιά σου, και από όλη την ψυχή σου, και απ' όλη τη διάνοιά σου. (Μτ 22,37)

Όποιος αγαπάει πατέρα ή μητέρα περισσότερο από μένα, δεν είναι άξιος για μένα· και όποιος αγαπάει γιο ή θυγατέρα περισσότερο από μένα, δεν είναι άξιος για μένα. (Μτ 10,37)

Με άλλα λόγια, η θεμελιώδης αλλαγή καρδιάς και νου, στην οποία καλεί η μετάνοια, είναι να αγαπούμε και να τιμούμε τον Θεό με όλο μας το είναι, να αγαπούμε και να τιμούμε τον Ιησού βάζοντας Τον πάνω από οποιαδήποτε άλλη σχέση.

Η ΑΠΕΙΛΗ ΤΗΣ ΑΠΩΛΕΙΑΣ

Ο λόγος για τον οποίο ο Ιησούς δηλώνει ότι όλοι παρόμοια θα απολεσθούμε, εάν δεν μετανοήσουμε, είναι επειδή όλοι έχουμε ανταλλάξει τον μοναδικό θησαυρό – δηλαδή τον Θεό – με πράγματα υποδεέστερα, τα οποία αγαπούμε περισσότερο (Ρωμ 1,22-23), επειδή ο Ιησούς είναι για μας λιγότερο επιθυμητός από ό,τι τα χρήματα, η διασκέδαση, οι φίλοι, η οικογένεια. Ο λόγος για τον οποίο όλοι εμείς αξίζουμε να απολεσθούμε, δεν είναι ένας κατάλογος από κανόνες τους οποίους έχουμε παραβεί, αλλά η απεριόριστη αξία που απορρίψαμε – η απεριόριστη αξία όλων εκείνων που είναι ο Θεός για μας εν Χριστώ.

ΑΦΥΠΝΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΑΘΕΙΑ

Μετάνοια σημαίνει να ξυπνήσουμε και να αντιληφθούμε πόσο επικίνδυνο είναι να αγαπούμε την τσίγκινη λαμαρίνα περισσότερο από ό,τι τον χρυσό, το σπίτι το χτισμένο επάνω στην άμμο περισσότερο από ό,τι το σπίτι το θεμελιωμένο επάνω στον βράχο, τα φτωχικά μας παιχνίδια περισσότερο από ό,τι τις διακοπές στη θάλασσα. Όπως γράφει ο C.S. Lewis:

Είμαστε μίζερα δημιουργήματα, που ξεγελιόμαστε με το ποτό και το σεξ και τις φιλοδοξίες μας, τη στιγμή που μας προσφέρεται *άπειρη χαρά*, σαν ένα ανίδεο παιδί που θέλει να συνεχίσει να φτιάχνει λασπόπιτες στη φτωχογειτονιά, γιατί δεν μπορεί να φανταστεί τι σημαίνει αυτό που του προσφέρεται, διακοπές στη θάλασσα. Υπερβολικά εύκολα ικανοποιούμαστε⁵.

Η «*άπειρη χαρά*» που αναφέρει ο Lewis είναι η εμπειρία του να δεις και να απολαύσεις και να μοιραστείς την αξία και την ομορφιά και το μεγαλείο του Χριστού.

ΜΙΑ ΒΙΑΙΗ ΑΦΥΠΝΙΣΗ: ΣΤΗΡΙΧΤΕΙΤΕ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

Αυτό που κάνει ο Θεός μέσω του κορωνοϊού είναι να μας δείχνει – βίαια, οδυνηρά – ότι τίποτα σ’ αυτό τον κόσμο δεν δίνει την ασφάλεια και την ικανοποίηση που βρίσκουμε στο απέραντο μεγαλείο και στην αξία του Ιησού. Αυτή η παγκόσμια πανδημία μάς αφαιρεί την ελευθερία των μετακινήσεων, την επαγγελματική μας δραστηριότητα και τις προσωπικές μας σχέσεις. Μας αφαιρεί την ασφάλεια και την άνεσή μας. Και, στο τέλος, μπορεί να μας αφαιρέσει και τη ζωή μας.

Ο λόγος για τον οποίο ο Θεός μάς εκθέτει σε τέτοιες απώλειες είναι για να μας αφυπνήσει, ώστε να στηριχτούμε στον Χριστό. Ή, για να το θέσουμε διαφορετικά, ο Θεός χρησιμοποιεί τη θλίψη σαν ευκαιρία για να οδηγήσει τους ανθρώπους στον Χριστό, επειδή το ανυπέρβλητο μεγαλείο του Χριστού, που ικανοποιεί όλες τις ανάγκες και τους πόθους της ψυχής, λάμπει ακόμη πιο φωτεινό, καθώς ο Χριστός διατηρεί τη χαρά ακόμα και μέσα στον πόνο.

ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΓΝΩΣΗΣ

Σκεφτείτε, για παράδειγμα, γιατί ο Θεός έφερε τον Παύλο σε σημείο να απελπιστεί από τη ζωή:

Επειδή, δεν θέλουμε να αγνοείτε, αδελφοί, για τη θλίψη μας, που μας συνέβηκε στην Ασία, ότι στενοχωρηθήκαμε σε υπερβολικό βαθμό, περισσότερο από τη δύναμή μας, ώστε απελπιστήκαμε και από το να ζούμε. Αλλά, εμείς οι ίδιοι πήραμε μέσα μας την απόφαση του θανάτου, για να μην έχουμε την πεποίθηση στον εαυτό μας, αλλά στον Θεό, που ανασταίνει τους νεκρούς. (Β΄ Κορ 1,8-9)

Ο Παύλος δεν θεωρεί αυτό το βίωμα της απόγνωσης σατανική επέμβαση ή τυχαίο. Συνειδητοποιεί ότι είχε έναν σκοπό. Και ο Παύλος μάς αναφέρει τον σκοπό του Θεού: Αυτή η εμπειρία, η απειλητική για τη ζωή του, υπήρξε «για να μην έχουμε την πεποίθηση στον εαυτό μας, αλλά στον Θεό, που ανασταίνει τους νεκρούς» (1,9).

Αυτό είναι το μήνυμα του κορωνοϊού: Σταματήστε να στηρίζετε στους εαυτούς σας και στραφείτε στον Θεό. Τον θάνατο δεν μπορείτε ούτε καν να τον σταματήσετε. Ο Θεός μπορεί να ανασταίνει τους νεκρούς. Και, φυσικά, «στηριζόμαστε στον Θεό» δεν σημαίνει ότι ως Χριστιανοί γινόμαστε άπραγοι. Οι Χριστιανοί ποτέ δεν υπήρξαν άπραγοι. Σημαίνει ότι η βάση, το υπόδειγμα, και ο σκοπός όλων μας των πράξεων είναι ο Θεός. Όπως είπε ο Παύλος: «Αλλά, με τη χάρη τού Θεού είμαι ό,τι είμαι· και η χάρη του σε μένα δεν έγινε μάταιη, αλλά κοπίασα περισσότερο απ' όλους αυτούς· όμως, όχι εγώ, αλλά η χάρη τού Θεού, που ήταν μαζί μου» (Α΄ Κορ 15,10).

Ο κορωνοϊός μάς καλεί να κάνουμε τον Θεό την πλέον σημαντική πραγματικότητα στη ζωή μας, αυτήν που επηρεάζει και γεμίζει κάθε πτυχή της. Οι ζωές μας εξαρτώνται από Αυτόν περισσότερο από ό,τι εξαρτώνται από την ανάσα. Και μερικές φορές ο Θεός αφαιρεί την ανάσα μας, προκειμένου να μας ρίξει στην αγκαλιά Του.

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΩΝ ΑΓΚΑΘΙΩΝ

Ή, σκεφτείτε τον σκοπό του Θεού σε σχέση με το οδυνηρό αγκάθι στη σάρκα του Παύλου:

Και για να μη υπερηφανεύομαι, εξαιτίας της υπερβολής των αποκαλύψεων, μου δόθηκε ένα σκόλοπας στη σάρκα, ένας άγγελος του σατανά, για να με ραπίζει, για να μη υπερηφανεύομαι. Για το ζήτημα αυτό παρακάλεσα τον Κύριο τρεις φορές, για να απομακρυνθεί από μένα· και μου είπε: Αρκεί σε σένα η χάρη μου· επειδή, μέσα σε αδυναμία, η δύναμή μου φανερώνεται τέλεια. Με βαθύτατη ευχαρίστηση, λοιπόν, θα καυχηθώ περισσότερο στις αδυναμίες μου, για να κατοικήσει μέσα μου η δύναμη του Χριστού. (Β΄ Κορ 12,7-9)

Ο Παύλος ευλογήθηκε με μεγάλες αποκαλύψεις. Ο Θεός είδε τον κίνδυνο να υπερηφανευθεί. Ο Σατανάς είδε τον κίνδυνο να μεταδοθούν η αλήθεια και η χαρά των αποκαλύψεων. Ο Θεός κατευθύνει τη στρατηγική του Σατανά με τέτοιον τρόπο, ώστε εκείνο το οποίο ο Σατανάς νομίζει πως θα καταστρέψει τη μαρτυρία του Παύλου, εκείνο στην ουσία υπηρετεί την ταπεινοφροσύνη και τη χαρά του Παύλου. Ο Παύλος αποκτά ένα αγκάθι στη σάρκα – έναν «αγγελιοφόρο του Σατανά». Και έναν αγγελιοφόρο του Θεού! Δεν γνωρίζουμε τι ήταν αυτό το αγκάθι. Αλλά γνωρίζουμε ότι τα αγκάθια πονούν. Και γνωρίζουμε ότι ο Παύλος τρεις φορές ζήτησε, ο Χριστός να το απομακρύνει.

Όμως ο Χριστός δεν το απομακρύνει. Με αυτόν τον πόνο εκπληρώνει δικούς Του σκοπούς. Συγκεκριμένα, «Μέσα σε αδυναμία, η δύναμή μου φανερώνεται τέλεια» (12,9). Σκοπός Του είναι, μέσα από την ακλόνητη πίστη και χαρά του Παύλου ο Χριστός να λάμψει σαν αξία πολυτιμότερη και από την υγεία. Ποια είναι η ανταπόκριση του Παύλου σ' αυτό το σχέδιο; «Με βαθύτατη ευχαρίστηση, λοιπόν, θα καυχηθώ περισσότερο στις αδυναμίες μου» (12,9).

Με βαθύτατη ευχαρίστηση! Πώς είναι δυνατόν; Γιατί ο Παύλος είναι πρόθυμος να αποδεχθεί αυτό το αγκάθι με ευχαρίστηση; Επειδή ο υψηλότερός του στόχος στη ζωή είναι να μεγαλυνθεί ο Χριστός στο σώμα του, είτε δια ζωής, είτε δια θανάτου (Φιλ 1,20). Το να δει την ομορφιά του Χριστού, το να αγαπήσει τον Χριστό σαν τον ύψιστο θησαυρό του, το να δείξει τον Χριστό στον κόσμο σαν

αξία υψηλότερη από την υγεία και τη ζωή – αυτή είναι η χαρά του Παύλου. Ένα υπέροχο ποίημα της Martha Snell Nicholson (1898-1953), τελειώνει ως εξής:

Έμαθα πως Αυτός ποτέ δεν δίνει ένα αγκάθι
Χωρίς αυτή την πρόσθετη χάρη,
Γιατί σ' αυτό το αγκάθι στερεώνει το πέπλο
Που πριν έκρυβε το πρόσωπό Του.

ΣΤΗΝ ΑΠΩΛΕΙΑ, ΚΕΡΔΟΣ

Ένας από τους λόγους που ο Παύλος αποδέχθηκε την απώλεια ήταν επειδή μέσα στην απώλεια βίωνε πληρέστερα τον Χριστό ως το ύψιστο κέρδος:

Μάλιστα δε και θεωρώ ότι τα πάντα είναι ζημιά απέναντι στο έξοχο της γνώσης του Ιησού Χριστού του Κυρίου μου· για τον όποιο ζημιώθηκα τα πάντα, και θεωρώ ότι είναι σκύβαλα, για να κερδίσω τον Χριστό. (Φιλ 3,8)

Αυτό σημαίνει μετάνοια: Το να βιώσει κανείς αλλαγή καρδιάς και νου, μια αλλαγή που οδηγεί στο να είναι ο Θεός εν Χριστώ για μας μεγαλύτερη αξία απ' ό,τι η ζωή μας. «Επειδή, το έλεός σου είναι καλύτερο από τη ζωή· τα χείλη μου θα σε επαινούν» (Ψλ 63,3). Αυτή ήταν η πίστη του Παύλου. Ίσχυε και στη ζωή και στον θάνατο. Στη ζωή, γιατί ο Χριστός είναι η γλυκύτητα της κάθε ευχαρίστησης αλλά και ανώτερος από κάθε ευχαρίστηση. Και στον θάνατο, επειδή «χορτασμός ευφροσύνης είναι το πρόσωπό σου· τερπνότητες βρίσκονται στα δεξιά σου, παντοτινά» (Ψλ 16,11).

Η πανδημία του κορωνοϊού είναι η εμπειρία της απώλειας – από τη μικρότερη απώλεια της άνεσης, μέχρι τη μέγιστη απώλεια της ζωής. Και αν γνωρίζουμε το μυστικό της χαράς του Παύλου, μπορούμε να βιώσουμε την απώλεια ως κέρδος. Αυτό λέει ο Θεός στον κόσμο. Μετανοήστε και ευθυγραμμίστε πάλι τη ζωή σας σύμφωνα με την άπειρη αξία που είναι ο Χριστός.

10. Καλά έργα εν μέσω κινδύνου

Πέμπτη απάντηση

Ο κορωνοϊός είναι το κάλεσμα του Θεού προς τους ανθρώπους Του, να ξεπεράσουν την αυτολύπηση και τον φόβο, και με χαρά, γεμάτοι θάρρος, να επιδοθούν στα καλά έργα που δοξάζουν τον Θεό.

Ο Ιησούς δίδασκε αυτούς που Τον ακολουθούσαν: «Ας λάμψει το φως σας μπροστά στους ανθρώπους, για να δουν τα καλά σας έργα, και να δοξάσουν τον Πατέρα σας που είναι στους ουρανούς» (Μτ 5,16). Εκείνο που συχνά δεν προσέχουμε είναι πως το αλάτι της γης γίνεται ακόμη πιο αλμυρό και το φως του κόσμου ακόμη πιο φωτεινό, όταν τα καλά έργα πραγματοποιούνται μέσα σε σκοτεινές μέρες θλίψης.

ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Ο Ιησούς διακηρύττει: «Μακάριοι είστε, όταν σας ονειδίσουν, και σας θέσουν υπό διωγμό, και πουν εναντίον σας κάθε κακό λόγο, λέγοντας ψέματα, εξαιτίας μου. Να χαίρεστε και να αγάλλεστε, επειδή ο μισθός σας είναι πολύς στους ουρανούς» (Μτ 5,11-12). Και

συνεχίζει αμέσως: «Εσείς είστε το αλάτι της γης. ... Εσείς είστε το φως του κόσμου» (Μτ 5,13-16).

Δεν είναι μόνον οι καλές πράξεις που δίνουν στη Χριστιανική πίστη ιδιαιτερότητα και λάμψη. Είναι οι καλές πράξεις που πραγματοποιούνται παρά τον κίνδυνο. Και πολλοί μη-Χριστιανοί κάνουν έργα καλά. Σπάνια όμως οι άνθρωποι δοξάζουν τον Θεό γι' αυτό.

Ναι, ο κίνδυνος στο κεφάλαιο 5 του Ματθαίου ήταν ο διωγμός, όχι η ασθένεια. Αλλά και στις δύο περιπτώσεις ισχύει η ίδια αρχή. Πράξεις αγάπης μέσα σε περιβάλλον κινδύνου, είτε πρόκειται για ασθένεια, είτε για διωγμό, υποδηλώνουν σαφέστερα ότι αυτές τις πράξεις τις συντηρεί η ελπίδα στον Θεό. Για παράδειγμα, ο Ιησούς λέει:

Αλλά, όταν κάνεις υποδοχή, να προσκαλείς φτωχούς, σακάτηδες, χωλούς, τυφλούς. Και θα είσαι μακάριος· επειδή, δεν έχουν να σου ανταποδώσουν· δεδομένου ότι, η ανταπόδοση θα γίνει σε σένα κατά την ανάσταση των δικαίων. (Λκ 14,13-14)

Η ελπίδα στον Θεό πέρα από τον θάνατο («η ανταπόδοση θα γίνει σε σένα κατά την ανάσταση των δικαίων») συντηρεί και ενισχύει τις πράξεις ελέους, που δεν έχουν προοπτική ανταμοιβής σε αυτή τη ζωή. Το ίδιο ισχύει και για τις πράξεις αγάπης, οι οποίες μας θέτουν σε κίνδυνο, ειδικά στον κίνδυνο του θανάτου.

ΠΩΣ Ο ΠΕΤΡΟΣ ΕΦΑΡΜΟΣΕ ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Ο Απόστολος Πέτρος, περισσότερο από ό,τι οποιοσδήποτε άλλος συγγραφέας της Καινής Διαθήκης, προβάλλει τη ρητή διδασκαλία του Ιησού σχετικά με τις καλές πράξεις:

Να έχετε καλή τη διαγωγή σας ανάμεσα στα έθνη, ώστε, ενώ σας καταλαλούν σαν κακοποιούς, από τα καλά έργα, όταν τα

δουν, να δοξάσουν τον Θεό κατά την ημέρα τής επίσκεψης.
(Α΄ Πέ 2,12)

Και ο Πέτρος κάνει την ίδια επισήμανση σε σχέση με τα καλά έργα εν μέσω κινδύνου. Λέει: «Ωστε, και αυτοί που πάσχουν σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, ας εμπιστεύονται τις δικές τους ψυχές σ' αυτόν, ως σε πιστόν δημιουργό, με αγαθοποιία» (Α΄ Πέ 4,19). Με άλλα λόγια, μην αφήσετε την πιθανότητα, ή την πραγματικότητα, του πόνου να σας εμποδίσει από του να κάνετε το καλό.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΕΘΑΝΕ ΩΣΤΕ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΟΥΝ

Ο Πέτρος συνδέει αυτό το νέο είδος ζωής με τον θάνατο του Ιησού για τις αμαρτίες μας: «Ο οποίος [ο Χριστός] τις αμαρτίες μας βάσταξε ο ίδιος στο σώμα του επάνω στο ξύλο, για να ζήσουμε στη δικαιοσύνη, αφού πεθάναμε ως προς τις αμαρτίες» (Α΄ Πέ 2,24). Εξαιτίας και για χάρη του Χριστού, οι Χριστιανοί θανατώνουν την αμαρτία και αφοσιώνονται σε καλά έργα δικαιοσύνης.

Ο Παύλος κάνει τον ίδιο συσχετισμό ανάμεσα στον θάνατο του Ιησού και τον ζήλο των Χριστιανών για έργα καλά: «Ο οποίος [ο Χριστός] έδωσε τον εαυτό του για χάρη μας, για να μας λυτρώσει από κάθε ανομία, και να μας καθαρίσει για τον εαυτό του λαόν εκλεκτό, *ζηλωτήν καλών έργων*. (Τίτ 2,14).

Ο Παύλος επίσης ξεκαθαρίζει ότι αυτά τα καλά έργα πρέπει να αγγίζουν τόσο τους αδελφούς εν Χριστώ, όσο και μη-Χριστιανούς. «Επομένως, λοιπόν, ενόσω έχουμε καιρό, ας εργαζόμαστε το καλό προς όλους, μάλιστα δε προς τους οικείους τής πίστης» (Γαλ 6,10). «Προσέχετε, να μη ανταποδίδει κανείς κακό σε κάποιον αντί κακού· αλλά, να ζητάτε πάντοτε το αγαθό και μεταξύ σας, και σε όλους» (Α΄ Θεσ 5,15).

ΚΑΛΟΣΥΝΗ ΜΕ ΤΟΛΜΗ: ΕΤΣΙ ΔΟΞΑΖΕΤΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

Ο απώτερος σκοπός του Θεού για τους δικούς Του είναι να εξυμνούμε το μεγαλείο Του και να αναγνωρίζουμε ότι ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός Του, είναι άξιος δόξας και τιμής. «Είτε, λοιπόν, τρώτε είτε πίνετε είτε κάνετε κάτι, τα πάντα να τα κάνετε προς δόξαν τού Θεού» (Α΄ Κορ 10,31). «Σύμφωνα με τη σταθερή προσδοκία και ελπίδα μου, ότι ... ο Χριστός και τώρα θα μεγαλυνθεί στο σώμα μου, είτε διαμέσου ζωής είτε διαμέσου θανάτου» (Φιλ 1,20). Ο Θεός να δοξάζεται σε όλα. Ο Χριστός να μεγαλύνεται στη ζωή και στον θάνατο. Αυτός είναι ο μεγάλος, ο θείος σκοπός της ανθρώπινης ζωής.

Έτσι, μέσα στην κρίση του κορωνοϊού ο Θεός θέλει και κάτι άλλο – οι δικοί Του να απαλλαγούν από την αυτολύπηση και τον φόβο και να αφοσιωθούν στα καλά έργα, παρ' όλο που βρίσκονται σε κίνδυνο. Για τους Χριστιανούς σημασία έχει η ανάγκη του άλλου, όχι η δική τους άνεση, η αγάπη, όχι η προσωπική τους ασφάλεια. Αυτή είναι η εικόνα του Σωτήρα μας. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο πέθανε.

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ο Rodney Stark, στο βιβλίο του «Ο θρίαμβος του Χριστιανισμού» επισημαίνει ότι, κατά τους πρώτους αιώνες της Χριστιανικής εκκλησίας, η «αληθινά επαναστατική αρχή ήταν πως η Χριστιανική αγάπη και φιλανθρωπία πρέπει να επεκταθούν πέραν των ορίων της οικογένειας, ακόμη και της πίστης, προς όλους εκείνους που βρίσκονται σε ανάγκη»⁶.

Η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία χτυπήθηκε δύο φορές από μεγάλες επιδημίες πανώλης, τα έτη 165 μ.Χ. και 251 μ.Χ. Εκτός του πλαισίου της Χριστιανικής εκκλησίας δεν υπήρχε κάποια πολιτιστική ή θρησκευτική βάση για εκδηλώσεις ελέους και πράξεις αυτοθυσίας. «Δεν υπήρχε οιαδήποτε πεποίθηση, ότι οι θεοί ενδιαφέρονταν για τις ανθρώπινες υποθέσεις»⁷. Και: «το έλεος θεωρείτο ελάττωμα του χαρακτήρα και ο οίκτος παθολογικό συναίσθημα: επειδή το έλεος

περιλαμβάνει παροχή βοήθειας ή ανακούφισης σε κάποιον που δεν προσέφερε τίποτα, βρίσκεται σε αντίθεση με την έννοια της δικαιοσύνης»⁸.

Ενώ λοιπόν το ένα τρίτο της αυτοκρατορίας χανόταν εξαιτίας της ασθένειας, οι γιατροί κατέφευγαν στις εξοχικές τους κατοικίες. Όσοι παρουσίαζαν συμπτώματα, εκδιώκονταν από τα σπίτια τους. Οι ιερείς εγκατέλειπαν τους ναούς. Όμως ο Stark παρατηρεί: «Οι Χριστιανοί υποστήριζαν πως είχαν απαντήσεις και, πάνω απ' όλα, προέβαιναν σε κατάλληλες ενέργειες»⁹.

Οι απαντήσεις περιελάμβαναν τη συγχώρηση των αμαρτιών μέσω του Χριστού και την ελπίδα της αιώνιας ζωής πέρα από τον θάνατο. Αυτό ήταν ένα πολύτιμο μήνυμα σε μία περίοδο απουσίας ιατρικής φροντίδας και πλήρους απελπισίας.

Όσο για τις ενέργειες, πολυάριθμοι Χριστιανοί περιέθαλπαν τους αρρώστους και τους ετοιμοθάνατους. Προς το τέλος της δεύτερης φάσης της πανώλης, ο Επίσκοπος Διονύσιος της Αλεξάνδρειας έγραψε μία επιστολή, επαινώντας τα μέλη της εκκλησίας του:

Οι περισσότεροι από τους αδελφούς μας έδειξαν απέραντη αγάπη και πιστότητα. Μη φειδόμενοι τους εαυτούς τους, νοιάζονταν μόνον ο ένας για τον άλλον. Μη υπολογίζοντας τον κίνδυνο, φρόντιζαν τους αρρώστους καλύπτοντας κάθε τους ανάγκη, υπηρετώντας τους εν Χριστώ και, όταν κι αυτοί μολύνονταν, αναχωρούσαν από αυτή τη ζωή με γαλήνια χαρά¹⁰.

ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΝΑ ΣΙΓΗΣΕΙ Η ΑΓΝΟΙΑ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ

Με την πάροδο του χρόνου αυτή η φροντίδα για τους αρρώστους και τους φτωχούς, απόλυτα ασύμβατη προς τα ήθη και την κουλτούρα της εποχής, εμπνευσμένη όμως από τον Χριστό, είχε σαν αποτέλεσμα να μεταστραφούν πολλοί άνθρωποι από την ειδωλολατρία στην πίστη του Ιησού Χριστού. Δύο αιώνες αργότερα, όταν ο Ρωμαίος Αυτοκράτορας Ιουλιανός (μ.Χ. 332-363), ο οποίος

ήθελε να αναβιώσει την αρχαία ειδωλολατρική θρησκεία, έβλεπε τον Χριστιανισμό σαν μία αυξανόμενη απειλή, έγραψε αγανακτισμένος στον Ρωμαίο αρχιερέα της Γαλατίας:

Η αθεία [δηλαδή, η Χριστιανική πίστη] ενισχύθηκε ιδιαίτερα μέσω της υπηρεσίας αγάπης που οι άνθρωποι αυτοί παρέχουν στους ξένους, και μέσα από τη φροντίδα τους για την ταφή των νεκρών. Είναι σκανδαλώδες πως δεν υπάρχει ούτε ένας Ιουδαίος που να είναι ζητιάνος, και πως οι άθεοι Γαλιλαίοι [δηλαδή, οι Χριστιανοί] νοιάζονται όχι μόνο για τους δικούς τους φτωχούς, αλλά και για τους δικούς μας. Οι δικοί μας αντίθετα περιμένουν μάταια τη βοήθεια που εμείς θα έπρεπε να τους παρέχουμε¹¹.

ΑΠΑΛΥΝΟΝΤΑΣ ΤΗ ΘΛΙΨΗ ΠΟΥ Ο ΘΕΟΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ

Δεν υπάρχει αντίφαση, αφενός να εκλαμβάνουμε τον κορωνοϊό ως ενέργεια του Θεού και αφετέρου να καλούμε τους Χριστιανούς να διακινδυνεύσουν, προκειμένου να ανακουφίσουν την ταλαιπωρία που αυτός προκαλεί. Από τότε που ο Θεός μετά την Πτώση υπέταξε τον κόσμο στην αμαρτία και στη δυστυχία, παραγγέλλει, οι δικοί Του να ζητούν τη σωτηρία όσων χάνονται, παρά το γεγονός ότι η κρίση προέρχεται από τον Ίδιο. Ο ίδιος ο Θεός ήρθε στον κόσμο «εν Χριστώ Ιησού», για να σώσει τους ανθρώπους από τη δική Του δίκαιη κρίση (Ρωμ 5,9). Αυτή είναι η σημασία του σταυρού του Χριστού.

Γι' αυτόν τον λόγο, στα καλά έργα των ανθρώπων του Θεού περιλαμβάνεται η προσευχή για τη θεραπεία των αρρώστων, προσευχή ο Θεός να απλώσει το Χέρι Του και να ανακοπεί η πανδημία, προσευχή για να βρεθεί μέσον θεραπείας. Προσευχόμαστε για τον κορωνοϊό και καταβάλλουμε ενέργειες ώστε να ανακουφιστεί ο πόνος που αυτός προκαλεί, με τον ίδιο τρόπο που ο Abraham Lincoln προσευχόταν για το τέλος του Εμφυλίου Πολέμου και αγωνίστηκε για να τον τερματίσει, παρά το γεγονός ότι τον έβλεπε σαν κρίση από τον Θεό:

Ελπίζουμε μέσα απ' την καρδιά μας – προσευχόμαστε ένθερμα – αυτή η μεγάλη μάστιγα του πολέμου να περάσει γρήγορα. Ωστόσο, ακόμη και αν ο Θεός θέλει να συνεχιστεί, έως ότου εξαφανιστεί όλος ο πλούτος που συσσωρεύτηκε μέσα στα διακόσια πενήντα χρόνια σκληρής εκμετάλλευσης των σκλάβων, και μέχρι κάθε σταγόνα αίματος που έτρεξε από το μαστίγιο πληρωθεί με μια άλλη σταγόνα που θα τρέξει από το σπαθί, και τότε πρέπει να διακηρύξουμε, όπως πριν από τρεις χιλιάδες χρόνια, πως «οι κρίσεις του Κυρίου είναι αληθινές και παντελώς δίκαιες».

Ο Θεός έχει έργο που πρέπει να εκτελέσει – μεγάλο μέρος αυτού του έργου είναι μυστικό. Εμείς έχουμε το δικό μας έργο. Εάν Τον εμπιστευόμαστε και υπακούμε στον λόγο Του, θα ενεργήσει έτσι, ώστε η κυριαρχία Του και η υπηρεσία μας να φέρουν σε πέρας τους σοφούς και καλούς Του σκοπούς.

11. Οι ρίζες χαλαρώνουν – Το Ευαγγέλιο εξαπλώνεται

Έκτη απάντηση

Με τον κορωνοϊό, ο Θεός χαλαρώνει τις ρίζες των Χριστιανών σε όλο τον κόσμο, με σκοπό να τους απελευθερώσει από τη μόνιμή τους εγκατάσταση για κάτι νέο και ριζοσπαστικό – να τους στείλει σε γωνιές της γης και σε ανθρώπους, οι οποίοι ακόμα δεν έχουν αγγιχθεί από το Ευαγγέλιο του Χριστού.

Το να συνδέουμε τον κορωνοϊό με τις ιεραποστολές φαντάζει ίσως σαν μια παράξενη ιδέα, επειδή βραχυπρόθεσμα ο κορωνοϊός καταργεί τα ταξίδια, τη μετανάστευση, και την πρόοδο του ιεραποστολικού έργου. Όμως δεν σκέφτομαι βραχυπρόθεσμα. Μέσα στη διαδρομή της ιστορίας ο Θεός επανειλημμένα χρησιμοποίησε ταλαιπωρίες και αναστατώσεις, προκειμένου να κινητοποιήσει την εκκλησία Του προς κατευθύνσεις που αυτή έπρεπε να ακολουθήσει. Έχω τη γνώμη ότι θα το κάνει και πάλι, ως μέρος των μακροπρόθεσμων επιπτώσεων του κορωνοϊού.

Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΣΑΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Σκεφτείτε, για παράδειγμα, πώς ο Θεός μετακίνησε τους ανθρώπους Του έξω από την Ιερουσαλήμ σε ιεραποστολή στην

Ιουδαία και τη Σαμάρεια. Ο Ιησούς είχε δώσει εντολή στους μαθητές Του να κηρύξουν το Ευαγγέλιο σε όλον τον κόσμο, και «στην Ιερουσαλήμ και σε ολόκληρη την Ιουδαία και στη Σαμάρεια, και μέχρι το ακρότατο μέρος της γης» (Πράξ 1,8). Όμως, μέχρι τη χρονική στιγμή που εκτυλίσσονται τα γεγονότα του 8^{ου} κεφαλαίου, φαίνεται πως η ιεραποστολή είχε περιοριστεί στην Ιερουσαλήμ.

Τι χρειαζόταν να γίνει, ώστε να παρακινηθεί η εκκλησία σε ιεραποστολική δράση; Χρειάστηκε να πεθάνει ο Στέφανος και να επακολουθήσει διωγμός. Αμέσως μετά τον μαρτυρικό θάνατο του Στεφάνου (Πράξ 7,60), ξέσπασε διωγμός:

Και κατά την ημέρα εκείνη έγινε μεγάλος διωγμός ενάντια στην εκκλησία που ήταν στα Ιεροσόλυμα· και όλοι διασκορπίστηκαν στους τόπους της Ιουδαίας και της Σαμάρειας, εκτός από τους αποστόλους. ... Εκείνοι μεν, λοιπόν, που διασκορπίστηκαν διαπέρασαν τους τόπους, ευαγγελιζόμενοι τον λόγο. (Πράξ 8,1-4)

Με αυτόν τον τρόπο κινητοποίησε ο Θεός τους ανθρώπους Του – με το μαρτύριο και τον διωγμό. Τελικά, «η Ιουδαία και η Σαμάρεια» άκουσαν το Ευαγγέλιο. Οι δρόμοι του Θεού δεν ταυτίζονται με τους δικούς μας δρόμους. Αλλά η Μεγάλη Αποστολή της διάδοσης του Ευαγγελίου θα εκπληρωθεί. Ο Ιησούς το διακήρυξε. Και ο λόγος Του δεν μπορεί να αποτύχει. «Θα κτίσω την εκκλησία μου· και οι πύλες τού άδη δεν θα υπερισχύσουν εναντίον της» (Μτ 16,18). «Και τούτο το Ευαγγέλιο της βασιλείας θα κηρυχθεί σε ολόκληρη την οικουμένη, για μαρτυρία σε όλα τα έθνη· και, τότε, θάρθει το τέλος» (Μτ 24,14). Όχι «μπορεί να κηρυχθεί». Αλλά «θα κηρυχθεί».

ΤΑ ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΑΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΠΡΟΕΛΑΣΗΣ

Ίσως σκεφτόμαστε ότι η έξαρση του κορωνοϊού αποτελεί εμπόδιο για τις ιεραποστολές ανά τον κόσμο. Αμφιβάλλω. Οι δρόμοι του Θεού συχνά περιλαμβάνουν φαινομενικά εμπόδια, τα οποία τελικά φέρνουν μεγάλη πρόοδο.

Στις 9 Ιανουαρίου 1985, ο Πάστορας Hristo Kulichev, ποιμένας μιας συνάθροισης στη Βουλγαρία, συνελήφθη και φυλακίστηκε. Το έγκλημά του ήταν ότι κήρυξε στην εκκλησία του, παρά το γεγονός ότι οι κρατικές αρχές είχαν τοποθετήσει κάποιον άλλον ως ποιμένα, τον οποίο όμως η συνάθροιση δεν είχε εκλέξει. Η δίκη του ήταν μια παρωδία. Καταδικάστηκε σε οκτώ μήνες φυλάκισης. Κατά τη διάρκεια της έκτισης της ποινής του εκμεταλλευόταν κάθε ευκαιρία για να μιλά στους άλλους για τον Ιησού.

Όταν αποφυλακίστηκε, έγραψε, «Τόσο οι φυλακισμένοι, όσο και οι δεσμοφύλακες έθεταν πολλές ερωτήσεις, και τελικά η διακονία μας εκεί έφερε περισσότερο καρπό, από ό,τι θα περιμέναμε στην εκκλησία. Ο Θεός υπηρετήθηκε καλύτερα μέσω της παρουσίας μας στη φυλακή, παρά εάν είχαμε παραμείνει ελεύθεροι»¹².

Συχνά, αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο ενεργεί ο Θεός. Η παγκόσμια διάσταση και η σοβαρότητα της πανδημίας του κορωνοϊού είναι κάτι τόσο μεγάλο, ώστε είναι αδύνατον ο Θεός να μην τα χρησιμοποιήσει. Θα υπηρετήσει τον παγκόσμιο σκοπό του Θεού για τον ευαγγελισμό του κόσμου, έναν σκοπό που καμιά δύναμη δεν μπορεί να ματαιώσει. Ο Χριστός δεν έχυσε μάταια το αίμα Του. Και στην Αποκάλυψη (5,9) διαβάζουμε: «Μας εξαγόρασες στο Θεό με το αίμα σου, από κάθε φυλή και γλώσσα και λαό και έθνος». Θα «δει τους καρπούς του πόνου της ψυχής Του». Και ακόμη και οι πανδημίες θα υπηρετήσουν την ολοκλήρωση της Μεγάλης Αποστολής.

Τελική προσευχή

Πατέρα,

Στις καλύτερές μας στιγμές και με τη δική Σου Χάρη, δεν κοιμόμαστε στη Γεθσημανή, όπως οι μαθητές Σου. Είμαστε άγρυπνοι και ακούμε την προσευχή του Υιού Σου. Εκείνος, βαθιά μέσα Του, γνωρίζει ότι πρέπει να υποφέρει τον πόνο που βλέπει μπροστά Του. Αλλά Αυτός, ο τέλειος άνθρωπος, κράζει: «Εάν είναι δυνατόν, ας μην πω αυτό το ποτήρι».

Με τον ίδιο τρόπο, αντιλαμβανόμαστε, βαθιά μέσα μας, ότι Εσύ επέτρεψες αυτή την πανδημία, μέσα στη Σοφία Σου και με σκοπούς αγαθούς και αναγκαίους. Κι εμείς μέσα σ' αυτή την κρίση είναι βέβαιο ότι θα υποφέρουμε. Ο Υιός Σου ήταν αθώος. Εμείς όχι.

Κι όμως, μαζί με Εκείνον, εμείς οι ατελείς άνθρωποι, κράζουμε: Εάν είναι δυνατόν, ας φύγει από μπροστά μας αυτό το ποτήρι. Ολοκλήρωσε γρήγορα, Κύριε, το οδυνηρό, δίκαιο, και φιλεύσπλαχνο έργο που αποφάσισες να εκτελέσεις. Σύντμησε τις μέρες της κρίσης Σου. Μην αργείς να φανερώσεις τη συμπόνια Σου. Θυμήσου τους φτωχούς, Κύριε, σύμφωνα με το έλεός Σου. Μην ξεχνάς την κραυγή των ταλαιπωρημένων. Χάρισε αποκατάσταση. Χάρισε θεραπεία. Δεόμαστε, Κύριε, λύτρωσέ μας – εμάς τα φτωχά και ανήμπορα πλάσματά Σου – από αυτές τις θλίψεις.

Όμως, Κύριε, ας μην περάσει ανώφελα αυτός ο καιρός της δυστυχίας και του πένθους. Καθάρισε τον λαό Σου από τις μάταιες

ενασχολήσεις του στείρου υλισμού, από την προσήλωση στην κουλτούρα του ευδαιμονισμού, από το κυνήγι της διασκέδασης χωρίς Χριστό. Δώσε μας «ανοσία» απέναντι στα δολώματα του Σατανά. Ξερίζωσε από μέσα μας υπερηφάνεια, μίσος, αδικία και κόψε κάθε παραφυάδα που μπορεί να έμεινε. Χάρισέ μας την ικανότητα να τρομάζουμε με την αμαρτία μας, όταν Σε προσβάλλουμε και δεν αναγνωρίζουμε τη δόξα Σου. Άνοιξε τα μάτια των καρδιών μας για να δούμε και να απολαύσουμε την ομορφιά του Χριστού. Στρέψε τις καρδιές μας προς τον Λόγο Σου, προς τον Υιό Σου, και προς τον δικό Σου δρόμο. Δώσε μας θάρρος γεμάτο συμπόνια. Και ας δοξαστεί το Όνομά Σου μέσα από την υπηρεσία των δικών Σου.

Άπλωσε το χέρι Σου – κάνε να έρθει μια μεγάλη αναζωπύρωση για χάρη αυτού του κόσμου που χάνεται. Ας μην ειπωθούν για τη γενιά μας τα τρομερά λόγια της Αποκάλυψης: «Κι όμως δεν μετανόησαν». Όπως χτύπησες τα σώματα, χτύπα τώρα τις κοιμισμένες ψυχές. Μην επιτρέψεις να παραμείνουν κοιμισμένες στο σκοτάδι της υπερηφάνειας και της απιστίας. Μέσα στο μεγάλο Σου έλεος, πες στα ξεραμένα οστά: «Ζήστε!». Και εναρμόνισε την καρδιά και τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων με τον Ιησού, την απόλυτη αξία.

Στο όνομα του Ιησού, Αμήν.

Σημειώσεις

1. “1918 Pandemic (H1N1 Virus),” επικαιροποιήθηκε στις 20 Μαρτίου 2019, Centers for Disease Control and Prevention, <https://www.cdc.gov/flu/pandemic-resources/1918-pandemic-h1n1.html>.
2. Henry Martyn, *Journals and Letters of Henry Martyn* (Νέα Υόρκη: Protestant Episcopal Society, 1861), 460.
3. Martyn, *Journals and Letters*, 210.
4. John Lennon, «Imagine», παραγωγή John Lennon, Yoko Ono, Phil Spector, Abbey Road, Λονδίνο, 1971.
5. C.S.Lewis, «The Weight of Glory», στο *The Weight of Glory and Other Addresses* (1949; επανεκτ., Νέα Υόρκη: Harper, 2009), 26.
6. Rodney Stark, *The Triumph of Christianity: How the Jesus Movement Became the World's Largest Religion* (Νέα Υόρκη: Harper, 2011), 113.
7. Stark, *The Triumph of Christianity*, 115.
8. Stark, *The Triumph of Christianity*, 112.
9. Stark, *The Triumph of Christianity*, 116.
10. Stark, *The Triumph of Christianity*, 117.
11. Stephen Neill, *A History of Christian Missions*, 2^η έκδ. (Νέα Υόρκη: Penguin, 1986), 37-38.
12. Herbert Schlossberg, *Called to Suffer, Called to Triumph* (Πόρτλαντ, Όρεγκον: Multnomah, 1990), 230.

Κατάλογος παραπομπών από την Αγία Γραφή

Γένεση

1,31.....	45
3,1-19	45
50,20	35

Έξοδος

4,11.....	30
8,1-15	30
8,16-19.....	30
8,20-32.....	30
10,1-20.....	30
16,6-8.....	30

Δευτερονόμιο

32,39.....	31
------------	----

Ιησούς του Ναυή

10,12-13.....	30
---------------	----

Ρουθ

1,20-21.....	27
--------------	----

Α΄ Σαμουήλ

2,2.....	26
----------	----

Β΄ Σαμουήλ

22,31.....	16
------------	----

Ιώβ

1,1.....	51
1,12.....	35,48
1,21.....	31
1,22.....	31
2,6.....	48
12,13.....	34
36,32.....	30
42,2.....	29

Ψαλμοί

16,11.....	64
19,1.....	18
19,9.....	15
19,10.....	16
31,19.....	25
33,10.....	30
33,11.....	16
34,8.....	19
34,18-19.....	20
40,5.....	41
63,3.....	64
94,19.....	20
105,16.....	30
119,89.....	20
119,103.....	19
119,152.....	15
119,160.....	20
135,6.....	30

147,5.....	15,34
147,8.....	30
147,16.....	30

Παροιμίες

3,5.....	40
21,1.....	30
28,26.....	40
30,5.....	20

Ησαΐας

2,22.....	41
8,12-13.....	22
28,29.....	15
46,9-10.....	29

Ιερεμίας

1,12.....	29
15,16.....	16

Θρήνοι

3,32-33.....	28
--------------	----

Δανιήλ

2,21.....	30
4,35.....	29

Ιωνάς

2,10.....	30
4,6.....	30
4,7.....	30

Ματθαίος

4,23.....	30
5.....	66
5,11-12.....	65
5,13-16.....	66

5,16.....	65
7,24.....	15
8,15.....	30
10,29.....	30
10,29-31.....	36
10,37.....	60
13,13.....	17
15,14.....	17
16,18.....	73
22,37.....	60
24,7.....	55
24,8.....	55
24,14.....	73
24,44.....	56
25,31-32.....	54

Μάρκος

1,11.....	23
7,37.....	30
9,7.....	23
13,33-37.....	56

Λουκάς

5,24-25.....	30
8,25.....	30
12,56-57.....	43
13,1-5.....	57
13,3.....	58
13,5.....	58
13,16.....	48
14,13-14.....	66
18,42.....	30
21,34.....	55
22,31.....	35,48

Ιωάννης

1,14.....	19
5,24.....	53
6,68.....	16
8,44.....	48
10,35.....	15,19
12,31.....	48
14,31.....	23

Πράξεις

1,8.....	73
1,11.....	54
4,27-28.....	30
5,19.....	30
7,60.....	73
8.....	73
8,1-4.....	73
10,38.....	48
12,23.....	52
17,25.....	25

Ρωμαίους

1,18.....	53
1,19.....	18
1,21.....	18
1,22-23.....	60
1,23.....	26
1,27.....	52
3,23.....	26
4,20.....	25
5,3-5.....	42
5,9.....	70
5,12.....	45
5,16.....	46
8,1.....	47, 53
8,20-21.....	46
8,20-22.....	46

8,21.....	46
8,21-23.....	55
8,22.....	55
8,23.....	47
8,28-30.....	37
8,32.....	34
8,35-37.....	35
8,38-39.....	35
11,33.....	34,42

Α΄ Κορινθίους

10,31.....	68
15,10.....	62
15,55.....	47

Β΄ Κορινθίους

1,8-9.....	62
4,4.....	18,48
6,10.....	16,27
12,7-9.....	63
12,7.....	35,48
12,9.....	63
12,15.....	11

Γαλάτας

6,10.....	67
-----------	----

Εφεσίους

1,5.....	47
1,7.....	47
1,8-9.....	41
1,11.....	30,40
1,18.....	47
2,2.....	48
2,3.....	26
2,4-5.....	30

3,4..... 41
3,10..... 34

Φιλιππησίους

1,20..... 63,68
1,21..... 47
1,23..... 47
3,8..... 64
3,21..... 55

Κολοσσαείς

1,13..... 23

Α΄ Θεσσαλονικείς

5,4-10..... 56
5,9-10..... 9
5,9..... 47
5,15..... 67
5,21..... 43

Β΄ Τιμόθεον

2,13..... 24
3,16..... 19

Τίτον

2,14..... 67

Εβραίους

12,6..... 53

Ιακώβου

4,13-15..... 13,30
4,15..... 31

Α΄ Πέτρου

1,24-25..... 15
2,12..... 67
2,24..... 67
4,17-18..... 52
4,19..... 67

Β΄ Πέτρου

1,21..... 20

Α΄ Ιωάννου

4,1..... 43

Αποκάλυψη

5,9..... 74
21,4..... 47

“Desiring God” [“Επιθυμώντας τον Θεό”]

Όλοι επιθυμούν να είναι ευτυχείς. Η ιστοσελίδα μας δημιουργήθηκε και στήθηκε για να φέρει ευτυχία. Θέλουμε οι άνθρωποι σε όλο τον κόσμο να κατανοήσουν και να αγκαλιάσουν την αλήθεια, πως ο Θεός δοξάζεται στο μέγιστο βαθμό μέσα από εμάς, όταν εμείς είμαστε στο μέγιστο βαθμό ικανοποιημένοι μέσα από Εκείνον. Έχουμε συλλέξει ομιλίες και συγγράμματα από περισσότερα από τριάντα χρόνια του έργου του John Piper, μαζί και μεταφράσεις σε περισσότερες από σαράντα γλώσσες. Δημοσιεύουμε επίσης σε καθημερινή βάση νέα κείμενα, ακουστικό και οπτικό υλικό, προκειμένου να σας βοηθήσουμε να βρείτε την αλήθεια, τον σκοπό και την ικανοποίηση που δεν τελειώνουν ποτέ. Και όλα αυτά διατίθενται δωρεάν, χάρη στη γενναιοδωρία ανθρώπων, οι οποίοι έχουν ευλογηθεί από αυτή τη διακονία.

Εάν θέλετε περισσότερο υλικό σχετικά με την αληθινή ευτυχία, ή εάν θέλετε να μάθετε περισσότερα για τη δουλειά μας στο Ίδρυμα Desiring God, σας προσκαλούμε να μας επισκεφθείτε στο desiringGod.org.

«Η κατάσταση όμως που βιώνουμε κάνει φανερή την εύθραυστη μορφή του κόσμου. Τα κατά τα φαινόμενα ακλόνητα θεμέλια σείονται.

Και η ερώτηση που θα έπρεπε να κάνουμε είναι:

Έχουμε έναν Βράχο κάτω από τα πόδια μας;

Έναν Βράχο που ποτέ και τίποτα δεν μπορεί να κλονίσει;»

JOHN PIPER

Στις 11 Ιανουαρίου 2020, ένας νέος κορωνοϊός (COVID-19), σύμφωνα με εκθέσεις προκάλεσε τον πρώτο θάνατο στην επαρχία Βουχάν της Κίνας. Στις 11 Μαρτίου 2020, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας ανακήρυξε την παγκόσμια πανδημία. Εν μέσω αυτού του φόβου και της αβεβαιότητας, είναι φυσικό να απορεί κανείς, τι κάνει ο Θεός.

Στο βιβλίο *Ο κορωνοϊός και ο Χριστός*, ο John Piper καλεί τους αναγνώστες ανά τον κόσμο, να σταθούν επάνω στο σταθερό Βράχο, που είναι ο Ιησούς Χριστός, στον οποίο οι ψυχές μας μπορούν να στηριχθούν δια του κυρίαρχου Θεού, ο οποίος ορίζει, κυβερνά και βασιλεύει επάνω στα πάντα, προκειμένου να εκπληρώσει τους καλούς και σοφούς σκοπούς του για εκείνους που τον εμπιστεύονται. Τι κάνει ο Θεός μέσω του κορωνοϊού; Ο Piper δίνει έξι βιβλικές απαντήσεις σε αυτή την ερώτηση, δείχνοντάς μας πως ο Θεός αυτή τη στιγμή της ιστορίας εργάζεται.

Ο **John Piper** είναι ο ιδρυτής και επικεφαλής του desiringGod.org και πρότανης του Bethlehem College & Seminary. Υπηρέτησε επί τριάντα πέντε έτη ως πρεσβύτερος ποιμένας της Bethlehem Baptist Church στην πόλη Μιννεάπολις της πολιτείας Μινнесότα των ΗΠΑ. Είναι ο συγγραφέας πενήντα και πλέον βιβλίων, περιλαμβανομένων των εξής: *Επιθυμώντας τον Θεό*, *Μη χαραμίζεις την ζωή σου*, και *Διαβάζοντας την Βίβλο υπερφυσικά*.